

கொள்கைகள்

சட்டங்கள்

جمعية الدعوة بالزلفج

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفج

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ ٠١٦. فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ ٠١٦

21

கொள்கைகள் சட்டங்கள்

عقائد وأحكام

جمعية الدعوة والإرشاد ونوعية الجاليات في الزلفي

Tel: 966 164234466 - Fax: 966 164234477

عقائد وأحكام

أعدّه وترجمه إلى اللغة التاميلية:

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الخامسة: ١٤٤٢/٨ هـ.

ح) شعبة توعية الجاليات بالزلفي، ١٤١٦ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

عقائد وأحكام - الزلفي

٩٣ ص؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٤-١٣ - ٨١٣ - ٩٩٦٠

(النص باللغة التاميلية)

أ. العنوان

٢- التوحيد

١- العقيدة الإسلامية

١٦/٣١٩٥

٢٤٠ ديوي

رقم الإيداع : ١٦/٣١٩٥

ردمك : ٤-١٣ - ٨١٣ - ٩٩٦٠

உள்ளே...

- 5 தவ்ஹீதின் வகைகள்
- 7 அல்லாஹ் அல்லாதவர்டம் உதவ் தேடுதல்
- 11 சமாத் வழ்பாடு
- 13 அல்லாஹ் எங்கே இருக்கிறான்?
- 16 ப்த்அத் செய்யாதீர்
- 18 ஜகாத்தின் சட்டங்கள்
- 32 உணவுகளின் சட்டங்கள்
- 41 ஆடை அணவதன் சட்டங்கள்
- 50 த்ருமணத்தின் சட்டங்கள்
- 72 ஜும்ஆத் தொழுகை-சீறப்பும் ஒழுக்கங்களும்
- 75 சீல ஒழுக்கங்களும் சுன்னத்துகளும்
- 81 தராவீஹ் தொழுகை
- 84 பெண்கள் பள்ளிக்கு வருவதும்
லைலதூல் கத்ரின் சீறப்பும்
- 87 ந்ய்யத்தை மொழுவதன் சட்ட நிலை
- 89 புகை பீடித்தல்
- 91 தாடியின் சட்டம்
- 93 பீறந்த நாள் வீழா

عقائد وأحكام

சீல அடிப்படைக் கொள்கைகளும் சட்டங்களும்

அடிப்படைக் கொள்கைகள்

தவ்ஹீதீன் வகைகள்

கேள்வி: தவ்ஹீத்- ஏகத்துவத்தின் வகைகள் எத்தனை? அவற்றை விளக்கிக் கூறுக!

பதில்: தவ்ஹீத் மூன்று வகைப்படும். அவையாவன:

1. தவ்ஹீதூர் ரூபிய்யா
2. தவ்ஹீதூல் உலூஹிய்யா
3. தவ்ஹீதூல் அஸ்மா வஸ்ஸிஃபாத்.

தவ்ஹீதூர் ரூபிய்யா

படைத்தல், உணவளித்தல், ஆக்குகல், அழித்தல், வானம் பூமியிலுள்ள நிர்வாகம் இவை அனைத்திலும் அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்துவதாகும். மேலும் தூதர்களை அனுப்பி வைத்தல், வேதங்களை இறக்கி வைத்தல், சட்டம் இயற்றுதல் ஆகியவற்றிலும் அல்லாஹ்வையே ஒருமைப்படுத்துவதாகும்.

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [الأعراف: ٥٤]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அறிந்துகொள்ளுங்கள்! படைத்தலும், ஆணையிடும் அதிகாரமும் அவனுக்கே உரியன! அகில உலகத்துக்கும் அதிபதியாகிய அல்லாஹ் பாக்கியம் பொருந்தியவன்.” (7:54)

தவ்ஹீதூல் உலூஹிய்யா

வணக்க வழிபாடுகளில் அல்லாஹ்வை மட்டுமே ஒருமைப் படுத்துவதாகும். அவனல்லாதவனை வணங்குவதும் அழைப்பதும் கூடாது. அவனிடமே உதவி தேடவேண்டும். நேர்ச்சையையும் அறுத்துப் பலியிடுதலையும் அவனுக்கே செய்ய வேண்டும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأَنْعَام: ١٦٢، ١٦٣]

“(நபியே!) நீர் கூறும்: எனது தொழுகை, எனது குர்பானி (அறுத்துப் பலியிடுதல்), எனது வாழ்வு, எனது மரணம் யாவும் அகிலத்தின் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. அவனுக்கு இணை ஏதுமில்லை. இவ்வாறே நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன். முஸ்லிம்களில் நான் முதலாமவன்.” (6:162,163)

தவ்ஹீதுல் அஸ்மா வஸ்ஸிபாத்

அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் தனக்கு என்னென்ன பெயர்கள் மற்றும் பண்புகள் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளானோ அவற்றையும் ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ்களில் நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு என்னென்ன பெயர்கள், பண்புகள் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளார்களோ அவற்றையும் ஒப்பாக்காமல், உருவகப்படுத்தாமல், திரித்துக் கூறாமல், மாற்றாமல், மறுக்காமல் அப்படியே நம்புவதாகும்.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشُّورَى: ١١]

“அவனைப் போன்று எதுவுமில்லை. அவன் செவியேற்பவனும் பார்ப்பவனும் ஆவான்.” (42:11)

வய் ஶுப் ஶீக்ஸ்யுலு

அல்லாஹ் அல்லாதவரிடம் உதவீ தேடுதல்

கேள்வி: இறைநேசர்களின் அருளால் குழந்தை கிடைக்கிறது ரிஸ்க் அதிகரிக்கிறது அல்லது குறைகிறதென நம்பிக்கை கொள்ளலாமா?

பதில்: அல்லாஹ் அல்லாதவரின் உதவியால் குழந்தை கிடைக்கும், ரிஸ்க் அபிவிருத்தியாகும் என்று யாராவது நம்பினால் அவன் அறியாமைக்காலத்து அரபியரை விடவும் மாபெரும் இணைவைத்தலில் இருக்கிறான். ஏனெனில் அறியாமைக்காலத்து அரபியர்களிடம் வானம், பூமியிலிருந்து உணவளிப்பவன், இறந்தவற்றிலிருந்து உயிருள்ளவற்றையும் உயிருள்ளவற்றிலிருந்து இறந்தவற்றையும் வெளிப்படுத்துபவன் யார்? எனக் கேட்டால் அல்லாஹ் என்றே கூறினார். அவர்கள் போலித் தெய்வங்களை வணங்கியது அவை அவர்களை அல்லாஹ்விடம் நெருக்கி வைக்கிறது என்ற எண்ணத்தினால்தான்.

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ [يونس: ۳۱]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “வானத்திலிருந்தும் பூமியில் இருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் யார்? செவிப்

புலனையும் பார்வைகளையும் தன் கைவசம் வைத்திருப்பவன் யார்? உயிரற்றதிலிருந்து உயிருள்ளதையும் உயிருள்ளதிலிருந்து உயிரற்றதையும் வெளிப்படுத்துபவன் யார்? காரியங்களை நிர்வகிப்பவன் யார்? என்று கேட்பீராக! அல்லாஹ் என்று கூறுவார்கள். “அஞ்சமாட்டீர்களா?” என்று நீர் கேட்பீராக! (10:31)

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾
[الزمر: ٣]

“அவனையன்றி பாதுகாவலர்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டோர் ‘இவர்கள் அல்லாஹ்வின் பால் எங்களை நெருக்கி வைப்பார்கள் என்பதற்காகவே இவர்களை நாங்கள் வணங்குகிறோம்’ (என்று கூறுகின்றனர்) அவர்கள் முரண்பட்டது பற்றி அவர்களிடையே நிச்சயம் அல்லாஹ் தீர்ப்பளிப்பான். பொய்யனாகவும் நிராகரித்துக் கொண்டும் இருப்பவனுக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேர்வழி காட்ட மாட்டான்.” (39:3)

﴿أَمِنْ هَذَا الَّذِينَ يَزُرُّكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾ [المالك: ٢١]

“தான் உணவளிப்பதை அவன் நிறுத்திக் கொண்டால் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் யார்? மாறாக வரம்பு மீறுவதிலும் வெறுப்பிலுமே அவர்கள் முழுகிவிட்டனர்.” (67:21)

மேலும் கொடுப்பதும், தடுப்பதும் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே உரியதென ஹதீஸில் வந்துள்ளது. தொழுகைக்குப் பின்னர் திகர் செய்தல் என்ற பாடத்தில் இமாம் புகாரி(ரஹ்)

அவர்கள் கீழ்காணும் ஆதாரப்பூர்வமான ஒரு ஹதீஸைப் பதிவு செய்து உள்ளார்கள்.

عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ ۖ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ فِي ذُبُرٍ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَّ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجُدُّ (خ/ ٨٤٤)

நபி (ஸல்) அவர்கள் கடமையான ஒவ்வொரு தொழு கைக்குப் பின்னும் “லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ □ வஹ்தஹ □ லாஷரீக்கலஹ □ லஹ □ ல் முல்கு வலஹல் ஹம்து வஹ □ வ அலாகுல்ல ஷைஇன் கதீர் அல்லாஹ □ ம் லாமானிஅ லிமா அஃதைத்த வலா முஃதிய லிமா மனஃத்த வலாயன்ஃபஉ தல்ஜத்தி மின்கல் ஜத்து” எனக் கூறுவார்கள். (புகாரி-844)

(பொருள்: வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. ஆட்சியதிகாரம் அவனுக்குரியதே. அனைத்துப் புகழும் அவனுக்கே. அவன் அனைத்தின் மீதும் பேராற்றல் உடையவன். இறைவா! நீ கொடுத்ததை தடுப்பவர் எவருமில்லை. நீ தடுத்ததைக் கொடுப்பவரும் எவரும் இல்லை. செல்வம் உடையவர் எவரையும் அவரது செல்வம் உனது தண்டனையிலிருந்து காத்திட முடியாது.)

மேலும் சிலவேளை அல்லாஹ், தன்னிடமே துஆ செய்து, பாதுகாப்பும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் தன் அடியானுக்கு குழந்தைகளை வழங்கியும், ரிஸ்கை விசாலப்படுத்தியும் கொடுக்கிறான்.

இப்றாஹீம் என்ற அத்தியாயத்தில் இப்றாஹீம் (அலை), தமது இறைவனிடம் துஆச் செய்து, அவர்கள் கேட்டதை அவன் வழங்கியதையும், மர்யம், அன்பியா ஆகிய அத்தியாயங்களில் ஐகரீய்யா (அலை) தம் இறைவனிடம் துஆச் செய்ததையும் அதை ஏற்றுக் கொண்டதையும் அல்லாஹ் தெளிவாகக் கூறியுள்ளான்.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ؓ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُسَاطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيُسْأَلَ لَهُ فِي آثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ (خ/٥٩٨٦/م/٢٥٥٧)

“யார் தன்னுடைய ரீஸ்க் விசாலமாக்கப்படுவதையும் வாழ்நாள் அதிகமாக்கப்படுவதையும் விரும்புகின்றாரோ அவர் தனது உறவினருடன் இணைந்து வாழட்டும்” என நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அறிவிப்பவர்: அனஸ் (ரலி), நூல்: புகாரி(5986), முஸ்லிம்(2557)

அல்லாஹ்வையே வணங்கி வழிபட்டு, அவனிடமே துஆச் செய்து வாழ்ந்த நல்லடியார்களுடன் அவன் நம்மைச் சேர்த்து அருள் புரிவானாக! ஆமீன்.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ சமாத் வழிபாடு

இறந்துவிட்ட நபிமார்கள், அவ்லியாக்கள், நல்லடியார்கள், நமது தேவைகளை நிறைவேற்றுவார்கள், நம் கஷ்டங்களை நீக்குவார்கள் என்று நம்புவதும், அவர்களை அழைப்பது,

அவர்களிடம் உதவி தேடுவது, அபயம் கோருவது, இன்னல்கள் நீங்க இறைவனிடம் பரிந்துரை செய்யுமாறு அவர்களிடம் வேண்டுவது ஆகியவை முஸ்லிம்களிடம் பரவியிருக்கின்ற பகிரங்க இணைவைப்பாகும்.

﴿وَقَصَىٰ رَبُّكَ أَلاَّ تَعْبُدُوا إِلاَّ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ [الإسراء: 23]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அவனைத் தவிர வேறு யாரையும் வணங்காதீர்கள்! பெற்றோருக்கு நன்மை செய்யுங்கள்!” என்று உமது இறைவன் விதித்திருக்கிறான். (17:23)

﴿أَمِّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَّرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ اِنَّلَهُ

مَعَ اللّٰهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ [النمل: 62]

நெருக்கடியைச் சந்திப்பவன் பிரார்த்திக்கும்போது அதற்குப் பதிலளித்து துன்பத்தை நீக்குபவனும் உங்களை இப்பூமியில் வழித்தோன்றல்களாக ஆக்குபவனும் யார்? அல்லாஹ்வுடன் வேறு கடவுளா? நீங்கள் குறைவாகவே சிந்திக்கிறீர்கள்.” (27:62)

மேலும், சிலர் நிற்கும்போதும் உட்காரும்போதும் படுக்கும் போதும் ‘யா அல்லாஹ்!’, ‘யாரகூல்’, ‘யா முஹ்யத்தீன்!’ என்றும் ‘யா அலி!’ ‘யா ஸய்யதலி ஃபாத்திமா!’ என்றும் இது போன்ற பல்வேறு அவ்லியாக்களையும் அழைக்கும் பழக்கம் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் சமாதிகளை வலம் வருவதும், அதன் தூண்கள் படிக்கற்களை முத்த மிடவும், தடவிக் கொள்ளவும், அவற்றிற்கு சுஜபக்தி செய்யவும், அவற்றிற்கு முன் நின்று கொண்டு நோய் நீங்கவும்,

குழந்தைகள் கிடைக்கவும் பக்தியுடன் துஆச் செய்கின்றனர். சில சமயங்களில் சமாதியிலுள்ளவர்களை “நாயகமே! நான் தூரத்திலிருந்து வந்துள்ளேன். எனது தேவையை நிராசையாக்கி விடாதீர்கள்” எனவும் அழைக்கின்றனர். சிலர் சமாதிக் குச் சென்று முடி எடுக்கின்றர். நேர்ச்சை செய்கின்றனர். மேலும் அவர்களே உலகத்தை நிர்வகித்து வருவதாகவும் நம்புகின்றனர்.

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنَّكُمْ صَادِقِينَ﴾ [الأعراف: ١٩٤]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் யாரை அழைக்கிறீர்களோ அவர்கள் உங்களைப்போன்ற அடிமைகளே. நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் அவர்களை அழைத்துப் பாருங்கள். அவர்கள் உங்களுக்குப் பதில் தரட்டும்.” (7:194)

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ﴾ [الأحقاف: ٥]

“கியாமத் நாள் வரை தமக்குப் பதில் தராத, அல்லாஹ் அல்லாதோரை அழைப்பவரை விட மிகவும் வழி கெட்டவர யார்? அவர்களோ தம்மை அழைப்பது பற்றி அறியாது உள்ளனர்.” (46:5)

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نَدَاً دَخَلَ النَّارَ

(خ/٤٤٩٧)

“அல்லாஹ் அல்லாதோரை அல்லாஹ்விற்கு இணையாக அழைத்த நிலையில் யாரேனும் இறந்துவிட்டால் அவன் நரகத்திற்குச் செல்வான்” என்பது நபிமொழி. (புகாரி-4497)

அல்லாஹ்வுக்கு யாரையும், எதனையும் இணைவைக்காது அவனை வணங்கி வழிபட்டு, அவனிடமே நம் தேவைகள் அனைத்தையும் கேட்டுப் பெறுகின்ற நல்லடியார்களாக அல்லாஹ் நம்மை ஆக்கியருள்வானாக!

؟الله على

அல்லாஹ் எங்கே இருக்கிறான்?

அல்லாஹ் வானத்திலுள்ள அர்ஷின் மீது இருக்கிறான். இது பற்றி அல்லாஹ் கூறுவதாவது:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ

الْعَرْشِ﴾ [يونس: 3]

“நிச்சயமாக உங்கள் இறைவன் அல்லாஹ்வே! அவனே வானங்களையும் பூமியையும் ஆறு நாட்களில் படைத்தான். பின்னர் அவன் அர்ஷில் மீது அமைந்தான்.” (10:3)

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ﴾ [طه: 5]

“அளவற்ற அருளாளன் அர்ஷின் மீது அமைந்தான்.” (20:5)

﴿أَأَمَّنتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ﴾ [الملك: 16]

“வானத்தில் உள்ளவன் பூமியில் உங்களைப் புதைப்பதில் செய்வதில் பயமற்று இருக்கிறீர்களா?” (67:16)

((أَلَا تَأْمَنُونَ بِنَا وَأَنَا أَمِينٌ مِّنْ فِي السَّمَاءِ)) (خ/ ٤٣٥١، م/ ١٠٦٤)

நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்: “என் மீது உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையா? நான் வானத்திலுள்ளவனிடம் நம்பிக்கைக்குரியவனாக இருக்கிறேன்.” நூல்: புகாரி(4351), முஸ்லிம்(1064)

((ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنْ فِي السَّمَاءِ)) (ت/ ١٩٢٤)

“நீங்கள் பூமியிலுள்ளவர்களுக்குக் கருணை காட்டுங்கள். வானிலுள்ளவன் (அல்லாஹ்) உங்களுக்குக் கருணை காட்டுவான்” என்பது நபிமொழி. (தர்மதி-1924)

((... فَقَالَ لَهَا يَأَيُّهَا اللَّهُ؟ قَالَتْ فِي السَّمَاءِ قَالَتْ مَنْ أَنَا قَالَتْ أَنْتِ رَسُولُ اللَّهِ قَالَ

أَعْتَقْتَهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ)) (م/ ٥٣٧)

நபி(ஸல்)அவர்கள் ஒரு அடிமைப் பெண்ணிடம் “அல்லாஹ் எங்கே இருக்கிறான்?” எனக் கேட்டார்கள். அதற்கவள், ‘வானத்தில் இருக்கிறான்’ என பதில் கூறினாள். “நான் யார்?” எனக் கேட்டார்கள். அவள் ‘அல்லாஹ்வின் தூதர்’ என்றாள். உடனே நபி(ஸல்)அவர்கள் அவளின் அஜமானனிடம் “இவளை விடுதலை செய்துவிடுங்கள் இவள் முஃமினாக இருக்கிறாள்,” எனக் கூறினார்கள். (முஸ்லிம்-537)

திருக்குர்ஆனிலும், நபிமொழியிலும் அல்லாஹ் வானில் உள்ள அர்ஷின் மீது அமைந்துள்ளானென தெளிவாக வந்துள்ளது. எனவே யாரேனும் அல்லாஹ் தூணிலும், துரும்பிலும், எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறான் எனக் கூறினால் அவன் குர்ஆன் வசனங்களையும் ஹதீஸ்களையும்

மறுத்தவனாக, காஃபிராக ஆகிவிடுகிறான். ஆகவே அல்லாஹ்வும், அவன் தூதரும் கூறியதுபோல நம்புவது கடமையாகும்.

[الْحَدِيدِ: ٤] ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾

‘நீங்கள் எங்கே இருந்தாலும் அவன் உங்களுடன் இருக்கிறான்’ (57:4) என்ற வசனத்தின் பொருள், நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் அவன் உங்களைக் கண்காணித்து, உங்களின் எல்லாச் செயல்களையும் பாதுகாத்து வைத்துக் கொள்கிறான் என்பதாகும்.

அல்லாஹ் நம் அனைவரையும், அவனும் அவனது திருத் தூதரும் கூறியவற்றை அப்படியே நம்பி, அவர்களின் கட்டளை களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பவர்களாக ஆக்கியருள்வானாக!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى رَسُوْلِكَ مُحَمَّدٍ

மார்க்கத்தில் பித்அத் செய்வது கூடாதென நாம் எச்சரிக் கிறபோது சீலர் நீங்கள் அணிந்திருக்கும் கண்ணாடி, கைக்கடிகாரம் இன்னும் இவை போன்றதும் பித்அத்தானே எனக் கூறுகின்றனர். நபி(ஸல்)அவர்கள் இவையெல்லாம் உலகக்காரியங்கள் எனக் கூறி அவற்றைச் செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளார்கள்.

உலகில் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை இரு முனை யுடைய ஆயுதங்கள் போன்றதாகும். உதாரணமாக வானொலியை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் குர்ஆன் மற்றும் மார்க்க சம்பந்தமான விஷயங்களைக் கேட்கிறோம். இது அனுமதிக்கப்பட்டதாகவும் விரும்பத்தக்கதாகவும் ஆகிவிடு கிறது. அதில் இன்னிசை, ஆபாசமான பாடல்களைக் கேட்டால் அது ஹராமாக ஆகிவிடுகின்றது. ஏனெனில் நிச்சயமாக அவை நற்குணங்களை நாசப்படுத்தி கூட்டு வாழ்க்கையை கெடுக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன.

மார்கத்தில் புதிதாக ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு குர்ஆன், ஹதீஸ்களில் எவ்வித ஆதாரமும்லை. எனவே மார்க்க விஷயங்களில் புதிதாக ஏற்படுத்துவதை இஸ்லாம் வெறுத்து, வழிகேடெனத் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. மார்க்கத்தில் புதிதாக ஏற்படுத்தக் கூடியவர்களை ‘தெய்வங்கள்’ என அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்.

﴿ أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ ﴾ [الشورى: ٢١]

“அல்லாஹ் அனுமதியளிக்காததை மார்க்கமாக ஆக்கும் தெய்வங்கள் அவர்களுக்கு உள்ளனரா?” (42:21)

நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நமது உத்தரவு இல்லாத காரியத்தை யாரேனும் செய்தால் அது நிராகரிக்கப்படும்” (முஸ்லிம்-1718)

((وَأَيُّكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ شَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ

بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ)) (جه/٤٦)

“(மார்கத்தில்) புதிது புதிதாக உருவாக்குவதை விட்டும் உங்களை நான் எச்சரிக்கிறேன், ஏனெனில் காரியங்களில் கெட்டது புதிதாக உருவாக்குவதாகும். புதிதாக உருவாக்கப்பட்டவை அனைத்தும் பித்அத்தாகும். பித்அத்துகள் அனைத்தும் வழிகேடாகும்” எனவும் நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (இப்னுமாஜா-46)

“பித்அத்காரன் பித்அத்தை விடுகின்ற வரை அல்லாஹ் அவனது தவ்பாவை ஏற்கமாட்டான்.” (தப்ராணி)

இப்னு உமர்(ரலி)கூறினார்கள்: எல்லா பித்அத்துகளும் வழிகேடுதான். அவற்றைச் செய்பவன் அவை நன்மையெனக் கருதினாலும் சரியே. (பித்அத் என்பது நபி(ஸல்)காலத்தில் இல்லாமலிருந்து பின்னால் உருவாக்கப்பட்டவையாகும்)

அல்லாஹ் நம் அனைவரையும் பித்அத்துகளை விடுத்து, அல்லாஹ்வும், அவனது தூதரும் ஏவியவற்றைக் கடைபிடித்து நடப்பவர்களாக ஆக்கி அருள்வானாக! ஆமீன்.

ஜகாத்

ஜகாத்தின் சட்டங்கள்

ஜகாத்தின் சட்டநிலை:

ஜகாத் இஸ்லாத்தின் கடமைகளில் முன்றாவது கடமையாகும். ஒரு முஸ்லிம் நிஸாப் எனும் உச்சவரம்பு பணம் பெற்றிருந்து ஒரு வருடம் முடிந்துவிட்டால் அவன் மீது ஜகாத் கடமையாகிவிடுகின்றது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “தொழுகையை நிலைநிறுத்துங்கள், ஜகாத் கொடுங்கள்.”

(2:110) [البقرة: 110] ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾

இஸ்லாத்தில் ஜகாத் கடமையாக்கப்பட்டிருப்பதில் சீல தத்துவங்களும், பல பயன்களும் உள்ளன. அவை வருமாறு:

1. உள்ளத்தைக் கருமித்தனம், கஞ்சத்தனத்திலிருந்து தூரமாக்கிக் தூய்மைப்படுத்துவது.

2. வாரி வழங்கும் தன்மைக்கு ஒரு முஸ்லிமைப் பழக்கப் படுத்துவது.

3. செல்வந்தனுக்கும் ஏழைக்குமிடையே நேசத்தை நிலை யாக்குவது. ஏனெனில் மனித உள்ளங்கள் தமக்கு உபகாரம் செய்பவர்களை நேசிப்பதன் மீதே படைக்கப் பட்டுள்ளன.

4. ஏழை முஸ்லிமின் தேவை நிறைவு செய்யப்பட்டு போதும் என்ற நிலையை உருவாக்குது.

5. மனிதனை பாவங்களை விட்டும் தூய்மைப்படுத்துவது- பாவங்களை அழித்து, பதவிகளை உயர்த்துவதற்கு ஜகாத் காரணமாக அமைகிறது எனும் வகையில்!

எவற்றில் ஜகாத் கடமை?

தங்கம், வெள்ளி, வியாபாரச்சரக்குகள், கால்நடைகள் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம்) பூமியில் விளையும் தானியங்கள், பழங்கள் மற்றும் உலோகங்கள் ஆகியவற்றில் ஜகாத் கடமை.

தங்கம் வெள்ளி

தங்கம், வெள்ளி எந்த வகையைச் சார்ந்ததாக இருந்தாலும் அவற்றில் ஜகாத் கடமையாகும். நிஸாப் எனும் உச்சவரம்பு அளவு தங்கம், வெள்ளி யாரிடம் உள்ளதோ

அவர் மீது ஜகாத் கடமை. தங்கத்தில் நிஸாப் அளவு 20 மிஸ்கால் அதாவது 85 கிராம். வெள்ளியின் நிஸாப் 200 திர்ஹம் அதாவது 595 கிராம். யார் தங்கத்திற்குரிய நிஸாப் அளவை வைத்திருக்கின்றாரோ அவர் தன்னிடமுள்ளதில் இரண்டரை சதவீதம் ஜகாத் கொடுப்பது அவர் மீது கடமையாகிவிடுகிறது.

ரொக்கப் பணமாக ஒருவர் ஜகாத் கொடுக்க விரும்பினால் எந்த நாளில் ஓராண்டு பூர்த்தியாகின்றதோ அந்த நாளில் ஒரு கிராம் தங்கம் அல்லது வெள்ளியின் விலை மதிப்பைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். பிறகு அதன் மதிப்புக்கு நிகரான பணத்தை ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக ஒருவரிடம் நூறு கிராம் தங்கம் இருந்து ஓராண்டும் பூர்த்தியாகி விட்டால் அவருக்கு அதில் ஜகாத் கடமையாகி விடுகின்றது. ஏனெனில் அவர் நிஸாப் எனும் உச்சவரம்பைப் பெற்றுவிட்டார். அதற்குரிய ஜகாத் இரண்டரை கிராமாகும். இந்த ஜகாத்தை அவர் ரொக்கப் பணமாக கொடுக்க நாடினால் ஓராண்டு பூர்த்தியான நாளின் (ஜகாத் கடமை யான நாளின்) தங்கத்தின் விலை மதிப்பைக் கேட்டு, இரண்டரை கிராம் தங்கத்தின் மதிப்பிற்குச் சமமான தொகையை ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும். வெள்ளியின் கணக்கையும் இவ்வாறே செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இதுபோன்றே ரொக்கப் பணம் ஜகாத்தின் நிஸாபை அடைந்து, ஓராண்டு பூர்த்தியாகிவிட்டால் அதில் ஜகாத் கடமையாகிவிடுகின்றது. எனவே ஒருவரிடம் 85 கிராம்

தங்க மளவிற்கு ரொக்கப் பணம் இருக்குமானால் அவன் மீது ஜகாத் கடமையாகிவிடுகிறது. இரண்டரை சதவீத அளவு கணக்கிட்டு அவன் ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும். எனவே ஒரு முஸ்லிமிடம் பணமிருந்து, ஓராண்டு பூர்த்தியாகிவிட்டால் அவன் தங்க வியாபாரியிடம் 85 கிராம் தங்கத்தின் விலை மதிப்பைக் கேட்க வேண்டும். அத்தொகை போன்று அவனிடமிருக்குமானால் அதற்கு அவன் ஜகாத் கொடுக்கவேண்டும். வியாபாரி கூறியதை விட அவனிடம் குறைவாக இருக்குமானால் அவனுக்கு ஜகாத் கடமையாகாது.

உதாரணமாக ஒருவனிடம் முப்பதாயிரம் ரூபாய் இருந்து, ஓராண்டும் நிறைவு பெற்றிருந்தால் அவன் தனது நாட்டின் நாணய மதிப்பீடு தங்கத்தின் அளவைக் கொண்டிருக்குமானால் தங்கத்தின் ஒரு கிராம் விலையைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அல்லது தனது நாட்டின் நாணய மதிப்பீடு வெள்ளியைக் கொண்டிருக்குமானால் ஒரு கிராம் வெள்ளியின் விலையைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போது 85 கிராம் தங்கத்தின் விலை நாற்பதாயிரமாக இருக்குமானால் அவனுக்கு ஜகாத் கடமையாகாது. ஏனெனில் அவனிடமுள்ள இந்தத் தொகை ஜகாத் கொடுக்கு மளவுள்ள தொகையல்ல. வெள்ளிக்கும் இவ்வாறே செய்து கொள்ளவேண்டும்.

வியாபாரச் சரக்குகளுக்குரிய ஜகாத்

பொருள் வசதியைப் பெற்று அதை வியாபாரத்தில் முதலீடு செய்யக்கூடிய முஸ்லிமான வியாபாரியின் மீது ஜகாத் கொடுப்பதை வருடம் ஒரு முறை இஸ்லாம் கடமையாக்கி

யுள்ளது. இது, அவன் அல்லாஹ்வின் அருளுக்கு நன்றி செலுத்துதற்காகவும் தன் சகோதரர்களில் தேவையுடைய வர்களின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்காகவும் ஆகும்.

அசையாப் பொருள், பிராணி, உணவு, பானம், கார்போன்றவற்றில் இலாபத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யக்கூடிய அனைத்திலும் ஜகாத் கடமையாகின்றது. இவற்றில் ஜகாத்திற்குரிய நிபந்தனை, பணம் நிஸாப் எனும் உச்சவரம்பை எட்டியிருக்க வேண்டும். அவற்றை வெள்ளி, தங்கம் இவ்விரண்டில் ஒன்றின் கிரயத்துக்கு ஈடாக மதிப்பிட வேண்டும். அவற்றின் மொத்தக் கிரயத்தில் இரண்டரை சதவீதம் ஜகாத் கடமையாகும்.

ஒருவனின் வியாபாரப் பொருளின் கிரயமாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் இருக்குமானால் அவன் அதில் 2500 ரூபாய் ஜகாத் கொடுப்பது கடமையாகும். வியாபாரிகள் ஒவ்வொரு வருடமும் தங்களது இருப்பை விலை மதிப்பீடு செய்வது கடமையாகும். பிறகு அவற்றின் ஜகாத்தைக் கொடுப்பார்கள். ஒரு வியாபாரி ஒரு வருடம் பூர்த்தியாக பத்து நாட்கள் இருக்கும்போது ஒரு பொருளை விலைக்கு வாங்கினால் அதை மற்றய பொருள்களுடன் சேர்த்து அதற்கு ஜகாத் கொடுத்து விடவேண்டும். வியாபாரத்தை எந்த நாள் ஆரம்பித்தானோ அந்த நாளிலிருந்து வருடம் ஆரம்பமாகி விடுகிறது. எல்லா முஸ்லிம்களும் தங்களிடமுள்ளவற்றிற்கு ஒவ்வொரு வருடமும் ஜகாத் கொடுக்க வேண்டியதிருப்பதால் இது வருடாந்திர ஜகாத் என்று ஆகிவிட்டது.

தீனி கொடுத்து வளர்க்கும் கால்நடைகள் வியாபாரத் திற்குரியவையாக இருந்தால் அவை ஜகாத்தின் அளவை அடைந்தாலும் அடையாவிட்டாலும் சரியே! அவற்றின் விலை மதிப்பீடு நிலாபுக்கு மேல் போகும்போது அவற்றின் பேரில் ஜகாத் கடமையாகி விடும். எனவே அவன் அவற்றிற்கு நாணயத்தைக் கணக்கிட்டு ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும்.

பங்குகளுக்கு ஜகாத்

இக்காலத்தில் மக்கள் அசையாச் சொத்துக்களிலும் மற்றவற்றிலும் பங்குகள் போடும் பழக்கம் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். இன்னும் இவர்களில் சிலர் அப்பங்குகளில் ஒரு தொகையை சில சமயங்களில் பல ஆண்டுகளாக முடக்கிவிடுகின்றனர். அத்தொகை கூடவும் செய்யும் குறையவும் செய்யும். இவை வியாபாரப் பொருள்களாகக் கணிக்கப் படுவதால் இப்பங்குகளுக்கும் ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும். எனவே ஒரு முஸ்லிம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவற்றின் மதிப்பைக் கணக்கிட்டு அவற்றிற்குரிய ஜகாதைக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது அவற்றை விற்று அவற்றின் கிரயத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது அந்த வருடங்கள் அனைத்திற்கும் ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும்.

விளைபொருளுக்குரிய ஜகாத்

சேமிக்கப்படக்கூடிய, நிறுக்கப்படக்கூடிய பேரீத்தம், உலர்ந்த திராட்சை போன்ற கனிவகைகளிலும் மணிக் கோதுமை, தொலிக்கோதுமை, அரிசி போன்ற தானியங்களிலும் ஜகாத் கடமையாகும். எனினும் சேகரிக்கப்பட

முடியாத பழங்களிலும் காய்கறிகளிலும் ஜகாத் கடமையில்லை. விளைபொருள்கள் நிஸாப் எனும் உச்சவரம்பை அதாவது 612 கிலோவை அடைந்துவிட்டால் ஜகாத் கட்டாயமாகும். ஓராண்டு பூர்த்தியாக வேண்டும் என்பது இவற்றில் நிபந்தனையில்லை.

இவை மழை நீர், ஆற்று நீர் போன்ற தண்ணீரால் செலவின்றி நீர்ப்பாசனம் செய்யப்பட்டு விளைந்திருக்குமானால் பத்து சதவீதம் ஜகாத் கடமையாகும். தண்ணீருக்காகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்குமானால் ஐந்து சதவீதம் ஜகாத் கடமையாகும். உதாரணமாக ஒருவன் கோதுமையை செலவின்றி நீர் பாசனம் செய்து அதில் அவனுக்கு 800 கிலோ கிடைத்திருக்குமானால் அதில் அவனுக்கு ஜகாத் கடமையாகும். ஏனெனில் கோதுமைக்குரிய நிஸாப் 552 கி. ஆகும். 800 கிலோவில் பத்தில் ஒன்று அதாவது 80 கிலோ ஜகாத் கடமையாகும். செலவுடன் பாசனம் செய்திருந்தால் இருபது சதவீதம் அதாவது 40 கிலோ கடமையாகும்.

கால்நடைகளுக்குரிய ஜகாத்

கால்நடைகள் என்றால் ஒட்டகம், மாடு, வெள்ளாடு, செம்மறி ஆடு ஆகியவையாகும். இவற்றில் கீழ் காணும் நிபந்தனைகளுடன் ஜகாத் கடமையாகும்.

1. நிஸாப் எனும் உச்சவரம்பை எட்டவேண்டும். ஒட்டகத்தின் நிஸாப் ஐந்து. செம்மறி ஆடு, வெள்ளாடு இவற்றின் நிஸாப் நாற்பது. மாட்டின் நிஸாப் முப்பது. இதற்கு குறைவானதில் ஜகாத் கிடையாது.

2. இவை உரிமையாளரின் கைக்கு வந்து ஓராண்டு பூர்த்தியாகி இருக்க வேண்டும்.

3. இக்கால் நடைகள் வருடத்தில் அதிக நாட்கள் வெளியே சென்று மேய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். தீனி கொடுத்து வளர்க்கப்பட்டவையாகவோ அல்லது அவற்றுக் கான தீனி விலைக்கு வாங்கப்பட்டவையாகவோ இருந்தால் அல்லது அவற்றுக்கான தீனியை உரிமையாளரே சேகரிக்கிறார் என்றால் இதுபோன்ற கால்நடைகளுக்கு ஜகாத் கடமையில்லை. ஆனால் இவை வருடத்தில் அதிக நாட்கள் மேய்ந்தவையாக இருந்தால் ஜகாத் கடமையாகும்.

4. அவை பணியில் ஈடுபடுத்தப்படாதவையாக இருக்க வேண்டும். அவற்றின் உரிமையாளன் அவற்றை விவசாயத் திலோ அல்லது சுமை தூக்கவோ அல்லது வேறு வேலைகளுக்கோ அவற்றைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டும்.

ஒட்டகம்

ஜகாத்திற்குரிய நிஸாப் ஐந்து ஒட்டகங்கள் இருந்தால் ஒட்டகத்தில் ஜகாத் கடமையாகும். ஒரு முஸ்லிமிடம் ஐந்து முதல் ஒன்பது ஒட்டகங்கள் வரை அவனது உடமையிலிருந்தால் ஓர் ஆண்டு நிறைவடைந்திருந்தால் அவற்றில் ஒரு ஆடு ஜகாத் கடமையாகும். பத்து முதல் பதினான்கு வரை இருந்தால் அவற்றில் கிரண்டாடுகள் கடமையாகும். பதினைந்து முதல் பத்தொன்பது வரை மூன்றாடுகள். இருபது முதல் இருபத்து நான்கு வரை நான்கு ஆடுகள். இருபத்தைந்து முதல் முப்பத்தைந்து வரை ஒரு வயது

பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகம். இது அவனுக்கு கிடைக்க வில்லையானால் 2 வயது பூர்த்தியான ஒரு ஆண் ஒட்டகம்.

36 முதல் 45 வரை இரு வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகம். 46 முதல் 60 வரை முன்று வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகம். 61 முதல் 75 வரை நான்கு வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகம். 76 முதல் 90 வரை இரு வயது பூர்த்தியான இரு பெண் ஒட்டகம். 91 முதல் 120 வரை முன்று வயது பூர்த்தியான இரு பெண் ஒட்டகங்கள். இதற்கு மேல் அதிகமானால் ஒவ்வொரு நாற்பதுக்கும் இரு வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகம். ஒவ்வொரு ஐம்பதுக்கும் முன்று வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகம். கீழ் காணும் அட்டவணை ஒட்டகத்திற்குரிய ஜகாத்தைத் தெளிவு படுத்துகிறது.

எண்ணிக்கை	ஜகாத்
5 முதல் 9 வரை	ஒரு ஆடு
10 முதல் 14 வரை	இரு ஆடு
15 முதல் 19 வரை	முன்று ஆடு
20 முதல் 24 வரை	நான்கு ஆடு
25 முதல் 35 வரை	1 வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகம் அல்லது 2 வயது பூர்த்தியான ஒரு ஆண் ஒட்டகம்
36 முதல் 45 வரை	2 வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகம்
46 முதல் 60 வரை	3 வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண்

	ஒட்டகம்
61 முதல் 75 வரை	4 வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகம்
76 முதல் 90 வரை	2 வயது பூர்த்தியான இரு பெண் ஒட்டகங்கள்
91 முதல் 120 வரை	3 வயது பூர்த்தியான இரு பெண் ஒட்டகங்கள்

இதற்கு மேல் அதிகமாக இருந்தால் ஒவ்வொரு 40 க்கும் 2 வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகமும் ஒவ்வொரு ஐம்பதுக்கும் 3 வயது பூர்த்தியான ஒரு பெண் ஒட்டகமும் கொடுக்க வேண்டும்.

மாடுகள்

ஒருவனிடம் 30 முதல் 39 வரை மாடுகள் இருந்தால் ஒரு வயது பூர்த்தியான ஒரு பசுவும், 40 முதல் 59 வரை இரு வயது பூர்த்தியான ஒரு பசுவும், 60 முதல் 69 வரை ஒரு வயது பூர்த்தியான இரண்டு பசுவும், 70 முதல் 79 வரை இரு வயது பூர்த்தியான ஒரு பசுவும் ஒரு வயது பூர்த்தியான ஒரு பசுவும் பின்னர் ஒவ்வொரு 30 க்கும் ஒரு வயது பூர்த்தியான ஒரு பசுவும், ஒவ்வொரு 40 க்கும் இரு வயது பூர்த்தியான பசுவும் கொடுக்க வேண்டும்.

எண்ணிக்கை	ஜகாத்
30 முதல் 39 வரை	1 வயது பூர்த்தியான ஒரு பசு
40 முதல் 59 வரை	2 வயது பூர்த்தியான பசு ஒன்று

60 முதல் 69 வரை	1 வயது பூர்த்தியான இரண்டு பசு
70 முதல் 79 வரை	2 வயது பூர்த்தியான ஒரு பசுவும் 1 வயது பூர்த்தியான ஒரு பசுவும்

ஆடுகள்

ஒருவனிடம் 40 முதல் 120 வரை ஆடுகள் இருந்தால் அவன் ஒரு ஆடு கொடுப்பது கடமையாகும். 121 முதல் 200 வரை இரு ஆடுகளும், 201 முதல் 300 வரை மூன்று ஆடுகளும், 301 முதல் 400 வரை நான்கு ஆடுகளும், 401 முதல் 500 வரை ஐந்து ஆடுகளும் கொடுக்க வேண்டும். பின்னர் இதற்கு மேல் அதிகமாகும் பட்சத்தில் ஒவ்வொரு நூறு ஆடுகளுக்கும் சராசரி ஒரு ஆடு கொடுக்க வேண்டும்.

எண்ணம்	ஐகாத்
40 முதல் 120 வரை	ஒரு ஆடு
121 முதல் 200 வரை	இரு ஆடுகள்
201 முதல் 300 வரை	மூன்று ஆடுகள்
301 முதல் 400 வரை	நான்கு ஆடுகள்
401 முதல் 500 வரை	ஐந்து ஆடுகள்

பின்னர் ஒவ்வொரு 100 ஆடுகளுக்கும் ஒரு ஆடு கொடுக்க வேண்டும்.

ஐகாத் பெறத் தகுதியானவர்கள்

﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبِهِمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾

[التوبة: 60]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “தர்மங்கள் (ஜகாத்) யாசிப் போருக்கும், ஏழைகளுக்கும், அதை வசூலிப்போருக்கும், உள்ளங்கள் ஈர்க்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கும், அடிமைகளை விடுதலை செய்வதற்கும், கடன்பட்டோருக்கும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போர் புரிவோருக்கும்) வழிப்போக்கர்களுக்கும் உரியனவாகும். இது அல்லாஹ்வின் கடமை யாகும். அல்லாஹ் அறிந்தவன், ஞானமிக்கவன்.” (9:60)

அல்லாஹ் ஜகாத் பெறத் தகுதியான எட்டு வகைக் கூட்டத்தினரை விளக்கிக் கூறியுள்ளான். இஸ்லாத்தில் ஜகாத் சமுதாயத்தையும் தேவையுடையோரையும் சென்றடைகின்றது. ஏனைய மார்க்கங்களிலுள்ளது போல மார்க்க விற்பன்னர்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட மாட்டாது. ஜகாத் பெறத் தகுதியானவர்கள் வருமாறு:

1. யாசிப்போர்: உயிர் வாழ்வதற்குப் போதுமான தேவைகளில் பாதிக்கும் குறைவாக பெற்றிருப்பவர்.

2. ஏழைகள்: உயிர் வாழ்வதற்குப் போதுமான தேவைகளில் பாதிக்கு மேல் பெற்றிருப்பவர். எனினும் அவர் போதுமான அளவை முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. இவர்களுக்கு பல மாதங்களுக்கான அல்லது ஒரு

வருடத்திற்குப் போதுமான அளவுக்குரிய பணம் ஜகாத் நிதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும்.

3. ஜகாத்தை வசூலிப்பவர்கள்: ஜகாத் தொகையை செல்வந்தர்களிடமிருந்து திரட்டுவதற்காக ஆட்சியாளரால் நியமிக்கப்படுபவர்கள். அவர்கள் செல்வந்தர்களாக இருந்தாலும் அவர்களது அந்தஸ்த்திற்கேற்ப அவர்களது வேலைக்குரிய கூலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

4. உள்ளங்கள் ஈர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள்: தம் மக்களிடத்தில் மரியாதைக்குரிய தலைவர்களில் எவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு வருவார்கள் என்றோ முஸ்லிம்களுக்குத் தொல்லை தராமலிருப்பார்கள் என்றோ எதிர்பார்க்கப்படுகிறதோ அத்தகையவர்கள். இவ்வாறே புதிதாக இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டோருக்கும் ஜகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டும். காரணம் இஸ்லாத்தின் பக்கம் பிணைப்பை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், அவர்களின் உள்ளங்களில் ஈமான்-நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்துவதற்காகவும் ஆகும்.

5. அடிமைகளை விடுதலை செய்வதற்கும் எதிரிகளால் கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுவிப்பதற்கும் ஜகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

6. கடன்பட்டோர்: இவர்களுடைய கடனை அடைப்பதற்காக ஜகாத் நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆயினும் இவர்கள் முஸ்லிம்களாக இருப்பதும், கடனை அடைப்பதற்கு வசதியுள்ள செல்வந்தர்களாக இல்லாமலிருப்பதும், அவர்களுடைய கடன் பாவமான காரியத்தில்

இல்லாமலிருப்பதும், தற்காலிக கடனாக இருப்பதும் நிபந்தனையாகும்.

7. அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போர் புரிவோர்): இவர்கள் ஊதியம் எதிர்பார்க்காமல் வணக்கமாகக் கருதி போர் புரிபவர்கள் ஆவர். இவர்களுக்கு ஜகாத் வழங்கப்பட வேண்டும். அல்லது ஆயுதங்கள் வாங்குவதற்காக ஜகாத் நிதியிலிருந்து செலவு செய்ய வேண்டும். மார்க்கக் கல்வியைத் தேடுவதும் ஜஹாதைச் சேர்ந்தது தான். மார்க்கக் கல்வியில் ஈடுபடுவதை நாளும் ஒரு மனிதன் தன்னிடம் பொருளாதார வசதியில்லாமலிருக்குமானால் அவன் மார்க்கக் கல்வியைத் தேடுவதில் ஈடுபடுமளவிற்கு போதுமான தொகையை மட்டும் ஜகாத் நிதியிலிருந்து கொடுப்பது கூடும்.

8. வழிப்போக்கன்: ஊருக்குச் செல்ல முடியாமல் வழியிலேயே நின்றுவிட்ட ஒரு பயணி. அவனது ஊரில் அவன் செல்வந்தனாக இருந்தாலும் அவன் ஊர் போய்ச் சேருமளவிற்கு ஜகாத் தொகையிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும்.

பள்ளிகட்டுதல், சாலைகளை சீர்ப்படுத்துதல் போன்ற நற்பணிகளுக்கு ஜகாத் நிதியை செலவிடுவது கூடாது.

குறிப்பு:

1. கடலிலிருந்து எடுக்கப்படக்கூடிய முத்து, பவளம், மீன் இன்னும் இதுபோன்றவற்றில் வியாபாரத்திற்கென

ஒதுக்கப்பட்டவற்றைத் தவிர மற்றவற்றில் ஜகாத் கடமையில்கை.

2. வாடகைக் கட்டடங்கள், தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றில் ஜகாத் கடமையில்கை. எனினும் வாடகைப் பணம் நஸாப் எனும் உச்சவரம்பை அடைந்து ஓராண்டு பூர்த்தியாகி விடுமானால் அதில் ஜகாத் கடமையாகும். உதாரணமாக ஒரு வீட்டை ஒருவன் வாடகைக்கு விட்டு அதன் வாடகையை எடுத்துக் கொள்கிறான். அவன் வாடகையாக எடுத்துக் கொண்ட தொகைக்கோ அல்லது அதில் சிறிதளவுக்கோ-அவை ஜகாத்தின் அளவவ எட்டும் பட்சத்தில்- ஓராண்டு பூர்த்தியாகிவிடுமானால் அதில் ஜகாத் கடமையாகும்.

உணவுப் பரிசு

உணவுகளின் சட்டங்கள்

அல்லாஹ் தனது அடியார்களைத் தூய்மையானவற்றை உண்ணுமாறு ஏவியுள்ளான். அசுத்தமானவற்றை உண்ண வேண்டாமெனத் தடுத்துள்ளான்.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ... ﴾ [البقرة: 172]

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! நாம் உங்களுக்கு வழங்கிய தூய்மையானவற்றை உண்ணுங்கள்” (2:172)

உணவுப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரை சட்டத்தின் அசல் நிலை ஆகுமென்பதே! எவற்றை உண்ணக்கூடாதென தடுக்கப்பட்டுள்ளதோ அவற்றைத் தவிர! எனவே அல்லாஹ் தனது அடியார்களுக்கு தூய்மையானவற்றை அனுமதித் திருக்கிறான் என்று சொன்னால் அதன் மூலம் அவர்கள்

பயன் பெறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். ஆகையால் பாவங்களுக்கு அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

என்னென்ன உணவு, பானங்களை அல்லாஹ் தடை செய்யப்பட்டதாக (ஹராமாக) ஆக்கியுள்ளானோ அவற்றைத் தன்னுடைய அடியார்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளான்.

﴿وَلَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ (الأنعام: 119)

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “நீங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படும் போது தவிர (மற்ற நேரங்களில்) உங்களுக்கு அவன் தடை செய்ததைத் தெளிவுபடுத்தி விட்டான்.” (6:119)

எனவே அல்லாஹ் ஹராமென தெளிவாகக் கூறாதவை ஹலாலாகும். நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்:

((إن الله فرض الفرائض فلا تضيعوها وحدد حدودا فلا تعتدوها وحرم أشياء فلا تنتهكوها وسكت عن أشياء رحمة لكم من غير نسيان فلا تبحثوا عنها))

(الطبراني)

“அல்லாஹ் சில கடமைகளைக் கடமையாக்கியுள்ளான்- அவற்றை பாழாக்கிவிடாதீர்கள். சில வரம்புகளை விதித்துள்ளான்- அவற்றைக் கடந்துவிடாதீர்கள். சிலவற்றைத் தடை செய்துள்ளான்- அவற்றை மீறிவிடாதீர்கள், சில விஷயங்கள் பற்றி எதுவும் கூறாமல் மௌனம் சாதித்துள்ளான். மறதியினால் அல்ல, உங்களின் மீது கிருபை கொண்டு. அவை பற்றி துருவி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்காதீர்கள். (தப்ரானி)

உணவுகள், பானங்கள், உடைகள் இவற்றில் அல்லாஹ் வும் அவன் தூதரும் ஹராம் என்று தெளிவாகக் கூறாத வற்றை நாம் ஹராமாக்கக் கூடாது. அடிப்படை என்ன வென்றால் தூய்மையான கெடுதியிழைக்காத அனைத்து உணவுகளும் ஹலாலானவையே. செத்தவை, இரத்தம், மதுபானம், புகையிலை, அசுத்தம் கலந்தவை போன்ற அசுத்தமான அல்லது கெடுதியிழைக்கக்கூடிய உணவுகள் நீங்கலாக! ஏனெனில் இவை ஹராமாகும். காரணம் இவை அசுத்தமானவையாகவும் கெடுதியிழைக்கக்கூடிய வையாகவும் உள்ளன. செத்தவை என்றால் மார்க்கம் அனுமதித்த முறையில் அறுக்கப்படாமல் உயிர் பிரிந்தவை ஆகும். இரத்தம் என்பது அறுக்கப்பட்ட பிராணியிலிருந்து வெளியேறியதாகும். அறுக்கப்பட்ட பின் மாமிசத்திலும் நரம்புகளிலும் தங்கியிருக்கும் இரத்தம் ஹலாலாகும்.

அனுமதிக்கப்பட்ட உணவுகளில் பிராணிகள், தாவரங்கள் என இரு வகை உள்ளன. தாவரங்களில் கெடுதியில் லாதவை ஹலாலாகும். பிராணிகளில் கடலில் வாழக் கூடியவை, தரையில் வாழக்கூடியவை என இரு வகை உள்ளன. கடலில் வாழக்கூடியவையனைத்தும் பொதுவாக ஹலாலாகும். அவற்றை அறுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை கிடையாது. காரணம் கடல்வாழ்ப் பிராணிகளில் செத்த வைகளே ஆகுமானவையாக உள்ளன!

தரையில் வாழக்கூடிய பிராணிகளில் இஸ்லாம் ஹராமாக் கியவற்றைத் தவிர ஏனைய அனைத்தும் ஹலாலாகும். அவை:

1. நாட்டுக் கழுதை. 2. கழுதைப் புலி நீங்கலாக கீறிக்கிழிக்கக்கூடிய பற்கள் உள்ளவை.

பறவைகளில் வேட்டையாடக்கூடிய நகங்கள் உள்ளவை நீங்கலாக அனைத்தும் அனுமதிக்கப்பட்டவையாகும்.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ (م/ 1934)

விலங்குகளில் கீறிக்கிழிக்கக்கூடிய பற்கள் உள்ள வற்றையும் பறவைகளில் வேட்டையாடக்கூடிய நகங்கள் உள்ளவற்றையும் நபி(ஸல்) அவர்கள் தடுத்துள்ளதாக இப்னு அப்பாஸ்(ரலி) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (முஸ்லிம்-1934)

பறவைகளில் பிணம் தின்னக்கூடியவை ஹராமாகும். கழுகு, பருந்து, காகம் போன்று. ஏனெனில் இவை அசுத்தமானவற்றைத் தின்கின்றன. (மட்டுமல்ல இவைகளுக்கும் வேட்டையாடும் நகங்கள் உள்ளன.) பாம்பு, எலி, புழு, பூச்சிகள் போன்ற அறுவருக்கத்தக்கவையும் ஹராமாகும்.

மேலே கூறப்பட்ட பிராணிகள், பறவைகள் தவிர அனைத்தும் ஹலாலாகும். உதாரணமாக குதிரை, ஆடு, மாடு, ஒட்டகம், கோழி, காட்டுக் கழுதை, மான், ஒட்டகச் சிவிங்கி, தீக்கோழி, முயல் இன்னும் இவை போன்றவை. இவற்றில் நஜீஸை- அசுத்தத்தை அதிகமாக உண்ணக் கூடியவை நீக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றை முன்று நாட்கள் அடைத்து வைத்து சுத்தமானவற்றை உணவாகக் கொடுக்கப்படும் வரை உண்பது ஹராமாகும். பள்ளிவாசலுக்கு

வரும்போது வெறுக்கத்தக்க வாடையுள்ள பூண்டு, வெயங் காயம் போன்றவற்றை உண்பது வெறுக்கத் தக்கதாகும்.

விலக்கப்பட்ட உணவை உண்ண வேண்டிய நிர்பந்தம் ஒருவனுக்கு ஏற்பட்டால்- அதை உண்ணவில்லையானால் செத்துப் போவான் என அஞ்சுவது போன்ற நிலைமை எனில், தனது உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அளவு அதை உண்பது அவனுக்குக் கூடும். ஆனால் நஞ்சைத் தவிர!

ஒருவன் ஒரு தோட்டத்தைக் கடந்து செல்கிறான், அதன் கனிகள் மரத்தில் இருக்கின்றன அல்லது கீழே விழுந்து கிடக்கின்றன என்றால் அத்தோட்டத்திற்கு மதில் சுவரும், காவலாளியும் இல்லை என்றால் அதிலிருந்து சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம் எடுத்துச் செல்லக் கூடாது. ஆனால் மரத்தில் ஏறியோ அல்லது எதையாவது கொண்டு ஏறிந்தோ அல்லது சேகரித்து வைக்கப்பட்டதிலிருந்தோ நிர்பந்தமின்றி உண்பது கூடாது. நிர்பந்த சூழ்நிலைக்கு விதிவிலக்கு உண்டு!

அறுப்பதன் சட்டங்கள்

தரைவாழ்ப் பிராணிகள் ஹலாலாக ஆவதற்கு ஷரீஅத் அனுமதித்த முறையில் அவற்றை அறுப்பது நிபந்தனையாகும்.

அறுப்பது என்பது உண்ண அனுமதிக்கப்பட்ட பிராணியின் தொண்டையையும், உணவுக் குழாயையும் முறிக்கும் அளவு அறுக்க வேண்டும். அறுக்க இடமளிக்காத பிராணியைக் குத்தி வீழ்த்தி அறுக்க வேண்டும். சக்திக்குட்பட்ட எந்தப்

பிராணியையும் அறுக்காமல் உண்பது ஹலாலாகாது. ஏனெனில் அறுக்கப்படாதவை செத்தவையாகும்.

அறுப்பதற்குரிய விதிகள்

அறுப்பதற்கு சில விதிகள் உள்ளன. அவை வருமாறு:

1. அறுக்கத் தகுதியானவனாக இருக்கவேண்டும். அதாவது அறுப்பவன் புத்தி சீர்நிலையில் உள்ள, மார்க்கம் அறிந்த முஸ்லிமாகவோ அல்லது வேதம் கொடுக்கப்பட்டவனாகவோ இருக்க வேண்டும். போதையுள்ளவன், பைத்தியக்காரன், விபரமில்லாத சிறுவன் ஆகியோர் அறுத்தது கூடாததாகும். ஏனெனில் இவர்களிடம் விளங்கும் தன்மையில்லாததால் அறுப்பதன் நோக்கம் இவர்களிடம் செல்லாது. மேலும் சிலை வணங்கக்கூடிய காஃபிரோ, நெருப்பு வணங்கியோ, கப்ருவணங்கியோ அறுத்ததும் ஹலாலாகாது.

2. அறுக்கும் கருவியை நன்றாகத் தீட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இரத்தத்தை ஓட்டக்கூடிய இரும்பு, கல் அல்லது இதுபோன்ற கூர்மையானவற்றைக் கொண்டு அறுப்பது கூடும். பல் (எலும்பு) மற்றும் நகம் கொண்டு அறுப்பது கூடாது.

3. தொண்டையை முச்சுக் குழாயை அறுக்க வேண்டும். மேலும் உணவுக் குழாய், பிடரி நரம்புகளில் ஒரு நரம்பு ஆகியவற்றையும் அறுக்க வேண்டும். குறிப்பாக இந்த இடத்தில் இவற்றை அறுப்பதற்குரிய தத்துவம் இரத்தத்தை வெளியேற்றுவதே ஆகும். ஏனெனில் இந்த இடம் தான் நரம்புகள் ஒன்று சேருமிடமாகும். மேலும் இது விரைவாக உயிர் பிரிவதற்கு ஒரு வழியாகவும் பிராணிகளுக்கு சிரமமில்லாமல்

இலேசாகவும் இருக்கும். அத்துடன் மாமிசம் மிகச் சுவையாகவும் இருக்கும்.

மேற்கூறப்பட்ட பகுதியில் அறுக்க இயலவில்லையெனில்- உதாரணமாக வேட்டைப் பிராணி போன்று- அதன் உடலில் ஏதேனும் ஓர் இடத்தில் காயப்படுத்துவதன் மூலம் அதன் அறுப்பு நிறைவேறிவிடும்.

கழுத்து நெறிக்கப்பட்ட, அடிபட்ட, உயரமான இடத்திலிருந்து வீழ்ந்த, மோதப்பட்ட, கொடிய விலங்குகளால் கடித்துக் குதறப்பட்ட பிராணிகளை உண்பது கூடாது. ஆனால் அவை உயிர் பிரியாமல் இருந்து அவற்றை அறுத்து விட்டால் அவற்றைச் சாப்பிடுவது ஹலாலாகும்.

4. அறுக்கும்போது அறுக்கக் கூடியவன் பிஸ்மில்லாஹ் என்று கூற வேண்டும். அத்துடன் அல்லாஹு அக்பர் என்பதையும் சேர்த்துக் கூறுவது சுன்னத்தாகும்.

அறுக்கும் ஒழுங்குமுறைகள்

1. பிராணிகளை கூர்மையற்ற ஆயுதங்களைக் கொண்டு அறுப்பதும்

2. அவை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே ஆயுதங்களைக் கூர்மைப்படுத்துவதும்

3. கிப்லா அல்லாத திசைகளில் அவற்றைப் படுக்க வைத்து அறுப்பதும்,

4. மரணிக்கு முன் கழுத்தை வெட்டுவதும், தோலை உரிப்பதும் ஆகிய இவையனைத்தும் வெறுக்கத்தக்கதாகும்.

ஆடு, மாடுகளை இடது பக்கமாக படுக்கவைத்தும், ஓட்டக்கத்தை அதன் இடது காலைக் கட்டி நிற்க வைத்தும் அறுப்பது சன்னத்தாகும். அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்.

வேட்டையாடுதல்

தேவைக்காக மிருகங்களை வேட்டையாடுவது கூடும். வீண், விளையாட்டுக்காக வேட்டையாடுவது மக்ரூஹ்-வெறுக்கத்தக்கதாகும். வேட்டையாடி பிடிபட்ட பிராணிக்கு இரு நிலைகள் உள்ளன.

1. உயிருடன் பெற்றுக் கொள்வது, அப்போது அதை அறுப்பது கட்டாயமாகும்.

2. இறந்த நிலையிலோ அல்லது நிலையற்ற உயிருடனோ பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டால் அவை ஹலாலாகும்.

அறுக்கக்கூடியவனுக்குரிய நிபந்தனைகள்தான் வேட்டையாடக்கூடியவனுக்கும். அவை வருமாறு:

1. புத்தி சீர்நிலையில் உள்ள முஸ்லிமாக அல்லது வேதக்காரனாக இருக்க வேண்டும். பைத்தியக்காரன், போதையுள்ளவன் அறுத்தவற்றையும் நெருப்பு வணங்கி, சீலை வணங்கி, கப்ருவணங்கி போன்ற காஃபீர்கள் அறுத்தவற்றையும் முஸ்லிம் உண்பது கூடாது.

2. அறுக்கக்கூடிய ஆயுதம் இரத்தத்தை ஓட்டக்கூடிய வகையில் கூர்மையானதாக இருப்பது நிபந்தனையாகும். எலும்பு, நகத்தைக் கொண்டு அறுக்கக்கூடாது. வேட்டைப் பிராணியை ஆயுதத்தின் அழுத்தத்தினால் காயப்படுத்தாமல் அதன் கூர்மை கொண்டு காயப்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

வேட்டையாடக்கூடிய நாய் மற்றும் பறவைகள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவையாக இருந்தால் அவை கொன்றவற்றை சாப்பிடுவது கூடும். பயிற்றுவிக்கப்பட்ட வேட்டைப் பிராணி என்பது வேட்டைக்காக அதைப் 'போ' என அனுப்பி வைத்தால் போகும், 'வா' என அழைத்தால் திரும்பி வரும். மேலும் அது ஒரு வேட்டையைப் பிடித்தால் தனது எஜமானனிடம் வரும் வரை எஜமானனுக்காகவே பிடித்து வைத்துக் கொள்ளும். தனக்காக பிடித்துக் கொள்ளாது.

3. வேட்டையாடுபவன் வேட்டைப் பிராணியை நோக்கி கருவியை எறிய வேண்டும். அவனது கையிலிருந்து ஆயுதம் கீழே விழுந்து ஒரு பிராணியைக் கொன்று விட்டால் அது அவனுக்கு ஹலாலாகாது. ஏனெனில் அதை வேட்டையாடுவது அவனது நோக்கமாக இருக்கவில்லை. ஒரு நாய் தானாகவே சென்று ஒரு பிராணியைக் கொன்று விட்டால் அதன் எஜமானன் அதை அனுப்பாததாலும் அவன் வேட்டையை நாடாததாலும் அவனுக்கு அது ஹலாலாகாது.

ஒருவன் ஒரு பிராணியை எறிந்து அது வேறு பிராணியையோ அல்லது பிராணிகளின் ஒரு கூட்டத்தையோ கொன்று விட்டால் அவை அனைத்தும் அவனுக்கு ஹலாலாகிவிடும்.

4. அம்பை அல்லது காயப்படுத்தக்கூடியதை அனுப்பும் போது பிஸ்மில்லாஹ் என்று கூற வேண்டும். அத்துடன் அல்லாஹு அக்பர் என சேர்த்துக் கூறுவது சுன்னத்தாகும்.

குறிப்பு: நபியவர்கள் அனுமதி வழங்காத காரியங்களுக்காக நாய் வளர்ப்பது ஹராமாகும். அவர்கள் அனுமதி வழங்

கியவை வேட்டையாடுதல், விவசாயப் பாதுகாப்பு மற்றும் கால் நடைகளைப் பாதுகாத்தல் ஆகிய மூன்று காரியங்களாகும்.

سُبُلِيَّةٌ مَّكْرُمَةٌ

ஆடை அணிவதன் சட்டங்கள்

இஸ்லாம் அழகையும் சுத்தத்தையும் விரும்பும் மார்க்கமாகும். அது ஒரு முஸ்லிமுக்கு அவன் அழகிய தோற்றத்தூடன் காணப்படுவதை அனுமதித்திருக்கிறது மட்டுமல்லாமல் அதற்கு ஆர்வமும் ஊட்டுகிறது. மனிதனின் மானத்தை மறைக்கவும் அவனை அலங்கரிக்கவும் உதவும் ஆடைகளை அல்லாஹ் படைத்திருக்கிறான்.

﴿ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَاتِكُمْ وِرْثًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى

ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكُمْ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذَكَّرُونَ ﴾ [الأعراف: ٢٦]

“ஆதமுடை மக்களே! உங்கள் வெட்கத்தலங்களை மறைக்கும் ஆடையையும், அலங்காரத்தையும் திண்ணமாக நாம் உங்களுக்கு அருளியுள்ளோம். இறையச்சம் எனும் ஆடையே சிறந்தது. அவர்கள் சிந்திப்பதற்காக இது அல்லாஹ்வின் சான்றுகளில் உள்ளதாகும்.” (7:26)

ஆடைகளைப் பொறுத்தவரை சட்டத்தின் அசல் நிலை ஆகுமென்பதே! எவற்றை அணியக் கூடாதென தடுக்கப்பட்டுள்ளதோ அவற்றைத் தவிர! குறிப்பிட்ட ஆடையைத்தான் அணிய வேண்டும் என்று இஸ்லாம் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. ஆயினும் ஆடை அணிவதில் ஒரு முஸ்லிம் அவசியம்

கடைபிடிக்க வேண்டிய சில சட்டங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவை வருமாறு:

1. அவன் அணியும் ஆடை மறைக்கப்பட வேண்டிய உறுப்புக்களை மறைக்கும் விதமாக அமைந்திருக்க வேண்டும். அவற்றை வெளிக்காட்டும் விதமாக அமைந்திருக்கக் கூடாது.

2. முஸ்லிம் அல்லாதோருக்கு அல்லது சில தீமையான காரியங்களைச் செய்யக்கூடியவர்கள் என அறியப்படுவோருக்கு (உரிய பிரத்தியேகமான ஆடைக்கு) ஒப்பாகும் வகையில் அந்த ஆடை அமைந்திருக்கக்கூடாது.

3. ஆடை விஷயத்தில் வீண் விரயம் செய்யக்கூடாது.

இதுபோன்ற நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றிய பிறகு ஒருவன் தனது தேவை மற்றும் சமூக வழக்கத்திற்குத் தோதுவான ஆடையை அவன் அணிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆடை விஷயத்தில் தடுக்கப்பட்ட சில விஷயங்கள் வருமாறு:

1. ஆண்களைப் பொருத்தவரை தங்கம் மற்றும் பட்டு அணிவது கூடாது. ஆனால் பெண்களுக்கு இவ்விரண்டும் ஆகுமானதே.

عن عِيَّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رضي الله عنه يَقُولُ إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَخَذَ حَرِيرًا فَجَعَلَهُ فِي بَيْتِهِ وَأَخَذَ ذَهَبًا فَجَعَلَهُ فِي سِتْلِهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ هَذَيْنِ حَرَامٌ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي

(نس/٥٠٣، ٤٠٧/٢، ٣٠٩٠/٤)

ஏனெனில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பட்டை எடுத்து தமது வலது கையிலும் தங்கத்தை எடுத்து தமது இடது

கையிலும் வைத்துக் கொண்டு “இவ்விரண்டும் என் சமுதாயத்திலுள்ள ஆணைகளுக்கு விலக்கப்பட்டதாகும்” எனக் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அலீ (ரலீ), நூல்: நஸயீ (5053), அபூதாவூத் (4057), இப்னுமாஜா (3595)

ஆனாலும் ஆண்கள் வெள்ளி மோதிரம் அணிந்து கொள்வது பற்றியோ அல்லது சிறிதளவு வெள்ளி கலந்திருக்கின்ற ஏதேனும் ஒன்றை அணிந்து கொள்வது பற்றியோ எந்தக் குற்றமும் இல்லை. ஆனாலும் அது வழக்கமாக ஆண்கள் அணிந்துகொள்ளும் பொருளாக இருக்க வேண்டும்.

2. உயிருள்ளவற்றின் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்ட ஆடையை அணிந்து கொள்வது கூடாது. அந்த வகையில் ஒரு மனிதனுடைய அல்லது ஒரு உயிரினத்தினுடைய உருவம் பொறிக்கப்பட்ட ஆடையை ஒரு முஸ்லிம் அணிவது கூடாது. அந்த உருவம் உடையிலோ ஆபரணத்திலோ அல்லது அவன் அணிந்து கொள்கின்ற வேறு எதில் இருந்தாலும் சரியே.

عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا اشْتَرَتْ نُمْرُقَةً فِيهَا تَصَاوِيرٌ فَلَمَّا رَأَاهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَامَ عَلَى الْبَابِ فَلَمْ يَدْخُلْهُ فَعَرَفْتُ فِي وَجْهِهِ الْكِرَاهِيَةَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ ﷺ مَاذَا أَذْنَبْتُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا بَالُ هَذِهِ النُّمْرُقَةِ قُلْتُ اشْتَرَيْتُهَا لَكَ لِتَقْعَدَ عَلَيْهَا وَتَوَسَّدَهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّورِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُعَذَّبُونَ فَيَقَالُ لَهُمْ أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ وَقَالَ إِنَّ لِي بَيْتَ الَّذِي فِيهِ الصُّورُ لَا تَدْخُلُهُ الْمَلَائِكَةُ (خ/ ٢١٠٥، م/ ٢١٠٧)

ஆயிஷா (ரல்) அறிவிக்கிறார்கள்: உருவங்கள் உள்ள தலையணை ஒன்றை நான் வாங்கினேன். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அதைப் பார்த்தபோது வீட்டிற்குள் நுழையாமல் வாசலிலேயே நின்று விட்டார்கள். அவர்களின் முகத்தில் வெறுப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன். ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்விடமும் அவன் தூதரிடமும் பாவமன்னிப்புத் தேடிக்கொள்கிறேன். நான் செய்த தவறு என்ன?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “இது என்ன தலையணை?” என்று கேட்டார்கள். ‘தாங்கள் இதில் அமர்வதற்காகவும், சாய்ந்து கொள்வதற்காகவும் உங்களுக்காக இதை வாங்கினேன்’ என்று கூறினேன். உடனே நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், “இந்த உருவங்களை வரைந்தவர்கள் மறுமை நாளில் வேதனை செய்யப்படுவார்கள். ‘நீங்கள் படைத்தவற்றுக்கு உயிர் கொடுங்கள்’ என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்” என்று கூறினார்கள். பிறகு “உருவப்படங்கள் உள்ள வீட்டில் வானவர்கள் நுழையமாட்டார்கள்” என்றும் கூறினார்கள். நூல்: புகாரி(2105), முஸ்லிம்(2107)

3. ஆண்களுக்குத் தடை செய்யப்பட்ட காரியங்களில் கரண்டைக்குக் கீழ் ஆடை அணிவதும் ஒன்றாகும். ஏனெனில்

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكُعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِيهِ النَّارُ

(0787 / خ)

“கரண்டைக்குக் கீழ் ஆடை அணிவது நரகத்திற்குக் கொண்டுபோகும்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா (ரலீ), புகாரி (5787)

இவ்வாறாக அரேபியர்கள் அணிகின்ற தோப், லிர்வால் போன்ற ஆடைகளையும் பேண்ட், லுங்கி போன்ற ஆடைகளையும் கரண்டைக்குக் கீழ் வரை தொங்கவிட்டு அணிவது தடுக்கப்பட்டதாகும். இத்தடை பெருமைக்காக அணிபவர்களுக்கு மட்டும் தான் என்பதல்ல. பெருமைக்காக யார் இவ்வாறு அணிகிறாரோ அவர் இன்னும் கடுமையாக எச்சரிக்கப்படுகிறார்.

عَنْ أَبِي عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلَاءَ لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ (خ/ 3665, م/ 2085)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கூறினார்கள்: “பெருமைக்காக தனது ஆடையார் தரையோடு இழுத்துக் கொண்டு செல்பவரை மறுமையில் அல்லாஹ் பார்க்க மாட்டான்.” அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர் (ரலீ), புகாரி (3665), முஸ்லிம் (2085)

பெண்கள் தமது பாதங்களை மறைக்கும் வகையில் நீளமாக ஆடை அணிந்து கொள்ள வேண்டும்.

4. ஆணாயினும் சரி பெண்ணாயினும் சரி மறைக்கப்பட வேண்டிய உறுப்புகள் வெளியே தெரியும் அளவுக்கு மெல்லிய அல்லது அரை குறையான ஆடை அணிவது கூடாது.

5. பெண்கள் ஆண்களுக்கோ ஆண்கள் பெண்களுக்கு ஒப்பாகின்ற வகையில் ஆடை அணிவது தடுக்கப்பட்டதாகும்.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ
وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ تَابَعُهُ عَمْرُو بْنُ أَبِي حَبْرَةَ شُعْبَةَ (خ/ ٥٨٨٥)

ஏனெனில் “பெண்களுக்கு ஒப்பாகின்ற ஆண்களையும் ஆண்களுக்கு ஒப்பாகின்ற பெண்களையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் சபித்துள்ளார்கள்” என இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அறிவித்துள்ளார்கள். (புகாரி-5885)

6. முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கு ஒப்பாகின்ற வகையில் ஆடை அணிவதும் தடுக்கப்பட்டதாகும். எனவே ஒரு முஸ்லிம் முஸ்லிம் அல்லாதோருக்கே உரிய பிரத்தியேகமான ஆடைகளை அணிவது கூடாது.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ ؓ قَالَ رَأَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلِيَّ بْنَ أَبِي
مُعْصَمٍ فَقَالَ إِنَّ هَذِهِ مِنْ ثِيَابِ الْكُفَّارِ فَلَا تَلْبَسْهَا (م/ ٢٠٧٧)

அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்: நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் இரண்டு காவி உடைகளைக் காட்டி “இவை காபிர்களின் உடையாகும். இவற்றை அணியாதே” என்று கூறினார்கள். (முஸ்லிம்-2077)

ஆடை அணிவதன் சுன்னத்துகளும் ஒழுக்கங்களும்

1. ஒரு முஸ்லிம் அவசியம் கடைபிடிக்க வேண்டிய சுன்னத்துகளில் ஒன்று அவன் புதிய ஆடையை அணியும் போது ஒரு துஆவை ஓத வேண்டும்.

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَأَاهُ بِاسْمِهِ إِمَّا قَمِيصًا أَوْ عِمَامَةً ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ (٤٠٢٠ / د)

ஏனெனில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் புதிய ஆடை அணிந்தால் சட்டை அல்லது தலைப்பாகை என அதன் பெயர் குறிப்பிட்டு, ‘அல்லாஹு’மம் லகல் ஹம்து அன்த கஸவ்தனிஹி, அஸ்அலுக மின் கைரஹி வகைரமா சுனிஅலஹு வஅஹிது பிக மின் ஷர்ஹி வஷர்ரிமா சுனிஅ லஹு’ என்று கூறுவார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஸயீத் (ரலி), நூல்: அபூதாஹித் (4020)

(பொருள்: இறைவா! உனக்கே எல்லாப் புகழும். நீயே இதை எனக்கு அணிவித்தாய். இதன் நன்மையையும் எதற்காக இது தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதோ அதன் நன்மையையும் நான் உன்னிடம் கோருகிறேன். மேலும் இதன் தீமையை விட்டும் எதற்காக இது தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதோ அதன் தீமையை விட்டும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)

2. ஆடை அணியும்போது வலது புறத்திலிருந்து அணிவது சுன்னத்தாகும். ஏனெனில் ஆயிஷா (ரலி) அறிவிப்பதாவது:

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُحِبُّ التَّيْمَنَ مَا اسْتَطَاعَ فِي شَأْنِهِ كُلِّهِ فِي

طَهْوَرِهِ وَتَرَجُّلِهِ وَتَعْلِيهِ (خ / ٤٢٦، م / ٢٦٨)

இவ்வாறே நபியவர்கள் செருப்பணிந்தால் முதலில் வலது காலில் அணிவார்கள். செருப்பைக் கழற்றும்போது முதலில் இடது காலைக் கழற்றுவார்கள்.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ   أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ وَإِذَا خَلَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشِّمَالِ وَلْيُنْعِلْهُمَا جَمِيعًا أَوْ لِيُخْلَعْهُمَا جَمِيعًا (خ/ ٥٨٥٥، م/ ٥٤٩٥)

அபூஹுரைரா (ரலி) அறிவிப்பதாவது: “உங்களில் யாரேனும் செருப்பு அணிந்தால் முதலில் வலது காலில் அணியட்டும். கழற்றும்போது முதலில் இடது காலிலிருந்து கழற்றட்டும். இரண்டையும் அணிந்து கொள்ளட்டும் அல்லது இரண்டையும் கழற்றிக்கொள்ளட்டும்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா (ரஹி), நூல்: புகாரி-5855, முஸ்லிம்-5495 (இந்த வாசகம் முஸ்லிமுக்குரியது.) மேலும் ஒரு செருப்பில் நடக்கக் கூடாது என்ற தடையும் ஹதீஸில் வந்துள்ளது.

3. உடல், உடை ஆகிய இரண்டின் தூய்மையைப் பேண வேண்டும். அதே நேரத்தில் அவ்விரண்டையும் அசுத்தத்தை விட்டும் சுத்தமாக வைத்திருப்பதற்கு அக்கறை காட்ட வேண்டும். ஏனெனில் தூய்மைதான் அழகிற்கும் அலங்காரத் திற்கும் அடிப்படை. இஸ்லாம் பொதுவாக தூய்மையை பேணு வதையும், உடல் மற்றும் உடையை தூய்மையாக வைத்தி ருப்பதற்கு அக்கறை காட்டுவதையும் ஆர்வமுட்டுகிறது.

4. வெள்ளை நிற ஆடை அணிவது விரும்பத்தக்கதாகும்.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اَلْبُسُوَا مِنْ ثِيَابِكُمْ الْبِيَاضَ فَانْتَهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ وَكَفْنَا فِيهَا مَوْتَاكُمْ (ت/ ٩٩٤، نس/ ٥٢٢٧، د/ ٣٨٧٨)

“வெள்ளை நிற ஆடையையே அணியுங்கள். அந்த ஆடையிலேயே இறந்தவர்களையும் கஃபன் செய்யுங்கள். ஏனெனில் உங்கள் ஆடைகளில் சிறந்தது அதுதான்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு அப்பாஸ் (ரலி), நூல்: திர்மதி (994), நஸயீ (5227), அபூதாவுத் (3878)

5. ஆடை வகைகளிலும் அனுமதிக்கப்பட்ட அலங்காரத்திலும் நடுநிலையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

﴿ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَعُوا لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴾ [الفرقان: ٦٧]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அவர்கள் செலவிடும்போது விரையம் செய்ய மாட்டார்கள். கஞ்சத்தனமும் செய்ய மாட்டார்கள். அதற்கு இடைப்பட்ட நிலையாகவே அது இருக்கும்.” (25:67)

عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كُلُوا وَتَصَدَّقُوا وَالْبُسُوَا فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا حَيْلَةٍ (نس/ ٢٥١٢، جه/ ٣٦٠٥، حم/ ٦٤٠٨)

وورد في البخاري تعليقا

“வீண் விரையமோ பெருமையோ இன்றி உண்ணுங்கள் பருகுங்கள் தானதர்மமும் செய்யுங்கள்” என நபி(ஸல்) கூறியுள்ளார்கள். நூல்: நஸயீ (2512), இப்னுமாஜா (3605), அஹ்மத் (6408) அறிவிப்பாளர் வரிசையின்றி புகாரி.

உக்கல் புகல்

திருமணத்தின் சட்டங்கள்

திருமணத்திற்குரிய நபந்தனைகள்

1. மணமகன், மணமகளின் சம்மதம்: பருமடைந்த, புத்தி சீர்நிலையில் உள்ள ஓர் ஆணை அவனுக்கு விருப்பமில்லாத பெண்ணை திருமணம் செய்யுமாறு வற்புறுத்தக் கூடாது. அதுபோல பருமடைந்த, புத்தி சீர்நிலையில் உள்ள ஒரு பெண்ணை அவளுக்கு விருப்பமில்லாத ஆணை மணந்து கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தக் கூடாது. இஸ்லாம் பெண்ணின் சம்மதமில்லாமல் அவளுக்கு மணம் முடித்து வைப்பதைத் தடை செய்துள்ளது. ஒரு பெண் ஒருவனை மண முடிக்க மறுத்துவிட்டால் அவளின் தந்தை உட்பட எவரும் அவனை மணமுடித்துக்கொள்ளுமாறு அவளை வற்புத்துவது கூடாது.

2. வலி (பொறுப்பாளர்): பொறுப்பாளர் இல்லாமல் திருமணம் செல்லாது. ஏனெனில் “பொறுப்பாளர் இல்லாமல் திருமணம் கூடாது” என நபி (ஸல்) கூறியுள்ளார்கள். (தர்மீதி-1101, அபூதாவூத்-2085, இப்னுமாஜா-1881)

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَالِيٍّ (ت/ 1101)

(1881) / هـ، 2085 / د

ஒரு பெண் தானாகவே மணம் முடித்துக் கொண்டால் அது செல்லாது, அத்திருமணத்தை அவள் தானாக நடத்திக் கொண்டாலும் சரி அல்லது வேறு யாரிடத்திலும் அவள் பொறுப்பு ஒப்படைத்துக் கொண்டாலும் சரி.

ஒரு முஸ்லிமான பெண்ணுக்கு காஃபிர் வலியாக முடியாது. பொறுப்பாளரில்லாத பெண்ணிற்கு அந்த ஊர்த் தலைவர் திருமணம் நடத்திவைப்பார்.

அப்பெண்ணின் உறவினர்களில் பருவமடைந்த, புத்தி சீர்நிலையிலுள்ள, நேர்மையானவராக பொறுப்பாளர் இருக்க வேண்டும்.

பொறுப்பாளரின் வரிசை வருமாறு: முதலில் தந்தை, பிறகு அவரால் வலியாய்த் செய்யப்பட்டவர், பிறகு தந்தைவழிப் பாட்டன், தந்தைவழிப் பாட்டன் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர் இருந்தால் அவர்களில் தந்தைக்கு மிக நெருங்கியவர் வலியாக வருவார். பிறகு அவளுடைய மகன், பிறகு மகனுடைய மகன், இப்படியே எத்தனை தலைமுறை இறங்கிச் சென்றாலும் சரி. பிறகு அவளது உடன்பிறந்த சகோதரன், பின்னர் தகப்பன்வழிச் சகோதரன், பின்னர் உடன் பிறந்த சகோதரனின் பிள்ளைகள், பின்பு தகப்பன்வழிச் சகோதரனின் நெருக்கமான பிள்ளைகள், பிறகு தாய் தகப்பனின் சிறிய, பெரிய தந்தையர், பின்பு தகப்பன்வழி சிறிய, பெரிய தந்தையர், பின்பு அவர்களின் நெருக்கமான பிள்ளைகள், பின்பு அவளின் தகப்பனின் சிறிய, பெரிய தந்தையர், பின்பு அவர்களின் பிள்ளைகள். பின்பு பாட்டனின் சிறிய, பெரிய தந்தையர், பின்னர் அவனுடைய பிள்ளைகள்.

பொறுப்பாளர் ஒரு பெண்ணை மண முடித்துக் கொடுக்கும் முன் அவளிடம் அனுமதி கேட்டுக் கொள்வது அவசியமாகும். பொறுப்பாளர் அவசியமென்பதன் நோக்கம் விபச்சாரத்திற்குரிய வழியை அடைத்துவிடுவதே. ஏனெனில்

விபச்சாரம் செய்பவன் ஒரு பெண்ணிடம் ‘உனக்கு இவ்வளவு தருகிறேன் என்னை மணந்து கொள்’ எனக் கூறி தன் நண்பர்களில் அல்லது மற்றவர்களில் இருவரை சாட்சியாக்கிக் கொள்வது ஒன்றும் இயலாத காரியமல்ல.

3. இரு சாட்சிகள்: திருமண ஒப்பந்தம் நடைபெறுகிற போது முஸ்லிம்களில் நீதமுள்ள இருவரோ, இருவருக்கு மேற்பட்டவர்களோ பங்குகொள்வது அவசியமாகும். அவர்கள் விபச்சாரம், மது அருந்துதல் போன்ற பெரும் பாவங்களில் ஈடுபடாதவர்களாகவும் நம்பத்தகுந்தவர்களாகவும் இருப்பது அவசியமாகும்.

திருமண ஒப்பந்தத்திற்குரிய வார்த்தை:

மணமகன் அல்லது அவனால் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப் பட்டவர் ஒப்பந்த நேரத்தில் ‘உங்களது மகளை எனக்கு அல்லது என் பொறுப்பாளருக்கு மணமுடித்துக் கொடுங்கள்’ என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்கு பெண்ணின் வலி- பொறுப்பாளர் ‘எனது மகளை அல்லது எனது பொறுப்பிலுள்ள இன்னவளை நான் உனக்கு மணமுடித்துத் தந்துவிட்டேன்’ என்று கூறவேண்டும். மணமகன், ‘இவளை மணமுடித்துத் தந்ததை நான் ஒப்புக் கொண்டேன்’ என்று சொல்ல வேண்டும். மணமகன் தான் விரும்பியவரைத் தனக்கு பொறுப்பாளராக நியமிக்கலாம்.

4. மஹர் (மணக்கொடை): மணமகன் மணப் பெண்ணுக்கு மஹர் கொடுப்பது கட்டாயமாகும். மஹரில் விரும்பத்தக்கது அது குறைவாக இருப்பதே. மஹர் எந்த அளவுக்கு குறை

வாகவும் இலேசாகவும் உள்ளதோ அந்த அளவுக்கு அது சிறப்பானதாகும். மஹருக்கு 'ஸதாக்' என்றும் சொல்லப்படும்.

-மஹர் தொகையை திருமண ஒப்பந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவதும், அந்த நேரத்திலேயே அதைக் கொடுத்துவிடுவதும் சுன்னத்தாகும். எனினும் முழுவதையும் அல்லது அதில் ஒரு பகுதியை ஒரு கால தவணை வரை பிற்படுத்துவதும் கூடும்.

-ஒருவன் உடலுறவு கொள்ளும் முன் தன் மனைவியை தலாக் சொல்லி விட்டால் மஹரில் பாதியை அவள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். திருமண ஒப்பந்தம் முடிந்து உடலுறவு கொள்ளுமுன் கணவன் இறந்து விட்டால் சொத்துரிமையும், முழு மஹரும் அவளுக்குண்டு.

திருமணத்திற்குப் பின்:

1. செலவு செய்தல்: கணவன் தன் மனைவிக்கு உணவு, பானம், உடை, உறைவிடம் ஆகியவற்றுக்காக நல்ல முறையில் செலவு செய்வது கடமையாகும். இந்தக் கடமையில் ஏதாவது கஞ்சத்தனம் செய்தால் அவன் பாவியாவான். இந்நேரத்தில் அவனுடைய பொருளில் போதுமானதை அவள் எடுத்துக் கொள்வதோ அல்லது அவன் பெயரில் கடன் வாங்கிக் கொள்வதோ அவளுக்குக் கூடும். அப்படி அவள் கடன் வாங்கி விட்டால் அவன் அதை நிறைவேற்றுவது அவசியமாகும்.

வலீமா விருந்தும் அவனுடைய செலவில் அடங்கும். வலீமா என்பது திருமண நாட்களில் கணவன் ஒரு விருந்துக்கு

ஏற்பாடு செய்து மக்களை அதற்கு அழைப்பதாகும். இது மார்க்கத்தில் கட்டளையிடப்பட்ட ஒரு சன்னத்தாகும். ஏனெனில் நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்த விருந்தைக் கொடுத்திருப்பதோடு இதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏவியும் உள்ளார்கள்.

2. சொத்துரிமை: ஒருவன் ஒரு பெண்ணை எப்போது முறையாக திருமணம் செய்து கொண்டானோ அப்போதே அவர்கள் இருவருக்குமிடையே சொத்துரிமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿وَلَكُمْ يَصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوْصِيْنَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾ [النساء: ۱۲]

“உங்கள் மனைவியர் விட்டுச் சென்ற சொத்தில், அவர்களுக்கு குழந்தைகள் இல்லையெனில் உங்களுக்குப் பாதி பாகமுண்டு. அவர்களுக்குக் குழந்தைகள் இருருந்தால் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற சொத்தில் நான்கில் ஒரு பாகம் உங்களுக்குரியது. (இதுவும்) அவர்கள் செய்திருக்கிற மரண சாசனத்தையும், கடனையும் நிறைவேற்றிய பின்னர் தான். இன்னும் உங்களுக்கு குழந்தைகள் இல்லையானால் நீங்கள் விட்டுச் சென்ற சொத்தில் நான்கில் ஒரு பாகம் மனைவியர்க்குரியது. உங்களுக்குக் குழந்தைகள் இருந்தால் நீங்கள் விட்டுச் சென்ற சொத்திலிருந்து எட்டில் ஒரு பாகம்

அவர்களுக்குரியதாகும். (இதுவும்) நீங்கள் செய்திருக்கும் மரண சாசனத்தையும், கடனையும் நிறைவேற்றிய பின்னர் தான்.” (4:12)

இந்த சொத்துரிமையில் அவன் அவளுடன் உடலுறவு கொண்டிருந்தாலும், உடலுறவு கொள்ளாமலிருந்தாலும் எந்த வித்தியாசமுமில்லை.

திருமணத்தின் சுன்னத்துகள், ஒழுங்குகள்

1. திருமணத்தை பகிரங்கமாக அறிவிப்புச் செய்வதும், மணமக்களுக்கு துஆச் செய்வதும் சுன்னத்தாகும். மணமகள் அல்லது மணமகளுக்கு, ‘பாரக்கல்லாஹு’ லக்க வபாரக்க அலைக்க வஜமஅ பைனக்குமா ஃபீ ஹைர்’ எனக் கூறவேண்டும். $\text{بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ}$

(பொருள்: அல்லாஹ் உமக்கு அகத்திலும் புறத்திலும் பரகத் செய்வானாக! நன்மையில் உங்கள் இருவரையும் ஒன்று சேர்ப்பானாக!.)

2. உடலுறவு கொள்ள விரும்பும்போது

$\text{بِسْمِ اللهِ أَلَّهِمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا}$

‘பிஸ்மில்லாஹி அல்லாஹும்ம ஜன்னிபினஷ் ஷைத்தான வஜன்னிபிஷ் ஷைத்தான மா ரஸக்தனா’ என இருவரும் கூறுவது சுன்னத்தாகும். (பொருள்: அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால் உறவு கொள்கிறேன். இறைவா! எங்களை ஷைத்தானிடமிருந்து பாதுகாப்பாயாக! மேலும் எந்தக் குழந்தைகளை எங்களுக்கு நீ வழங்கினாயோ அவர்களையும் ஷைத்தானிடமிருந்து பாதுகாப்பாயாக!)

3. கணவன், மனைவி இருவரும் உடலுறவின்போது தங்களிடையே நடந்த விஷயங்களை வெளியே கூறுவது வெறுக்கத்தக்கதாகும்.

4. மாதவிடாய், பிரசவத் தீட்டு சமயத்திலும், அதிலிருந்து சுத்தமான பிறகு குளிப்பதற்கு முன்பும் மனைவியிடம் உடலுறவு கொள்வது ஹராமாகும்.

5. பெண்ணின் பின்துவாரத்தில் உடலுறவு கொள்வது ஹராமாகும். நிச்சயமாக இது இஸ்லாம் ஹராமாக்கிய பெரும்பாவங்களில் ஒன்றாகும்.

6. உடலுறவில் கணவன் தனது மனைவிக்குரிய உரிமையை முழுமையாக வழங்குவது கடமையாகும். மேலும் அவள் கர்ப்பமாவதை அவன் விரும்பாதபோது அவன் அஸ்ல் செய்யவதாக இருந்தாலும் அவளது அனுமதி யில்லாமல் செய்யக்கூடாது. அல்லது வேறு ஏதும் நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் அஸ்ல் செய்யக்கூடாது.

அஸ்ல் என்பது உடலுறவின்போது கருத்தரிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக மேற்கொள்ளும் இயல்பான ஒரு வழிமுறையாகும். ஆணுறை, காப்பர்- டி போன்றவற்றை பயன்படுத்துவதும் இதன் அர்த்தத்தின் கீழ் வரும்.

மனைவி எப்படி இருக்க வேண்டும்?

திருமணத்தின் நோக்கம் சுகம் அனுபவிப்பதும், நல்ல குடும்பத்தையும் ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தையும் உருவாக்குவதும் ஆகும். திருமணமாகக்கூடிய பெண் புற அழகும் அக அழகும் உள்ளவள் எனக் கூறத் தகுந்தவளாக

இருந்தால் பெரும் நன்மையே விளையும். அல்லாஹ்வின் நல்லுதவியால் அதுவே பூரணமும், நற்பாக்கியமுமாகும். புற அழகு என்பது பரிபூரணமான உடலமைப்பு இருப்பதாகும். அக அழகு என்பது மார்க்கமும் நற்குணமும் பரிபூரணமாக இருப்பதாகும். ஆனாலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிவுறுத்தியது போல அவள் மார்க்கப் பற்று உடையவளாக இருப்பது தான் மிக முக்கியமானது. இதுபோன்றே இறையச்சமுள்ள, நல்லொழுக்கமுள்ள ஆணை மணந்து கொள்வதற்கு பெண்ணும் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும்.

மணம் புரிவதற்கு விலக்கப்பட்ட பெண்கள்

இவர்கள் இரு வகையினராவர்: நிரந்தரமாக விலக்கப் பட்டவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை விலக்கப் பட்டவர்கள்.

நிரந்தரமாக விலக்கப்பட்டவர்கள்:

இவர்கள் முன்று வகையினர்.

1. உறவு முறையால் விலக்கப்பட்டவர்கள்

இவர்கள் ஏழு பேர்.

﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعُمَّاتُكُمْ وَالْأَخَوَاتُ

الْأَخَوَاتُ الْأَخْتِ... ﴾ [النساء: ۲۳]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “உங்களுக்கு (மணமுடிக்க) விலக்கப்பட்டவர்கள் உங்கள் தாய்மார்கள், உங்கள் புதல்வியர், உங்கள் சகோதரிகள், உங்கள் தந்தையரின் சகோதரிகள், உங்கள் தாயின் சகோதரிகள், உங்கள்

சகோதரனின் புதல்வியர், உங்கள் சகோதரியின் புதல்வியர். ...” (4:23)

1. **தாய்மார்கள்:** இவர்களில் தாயும், தாய், தந்தைவழிப் பாட்டியரும் அடங்குவர்.

2. **புதல்வியர்:** இவர்களில் சொந்தப் புதல்வியர்களும், மகன்வழிப் பேத்திகளும் மகள்வழிப் பேத்திகளும் அடங்குவர். இப்படியே எத்தனை தலைமுறை இறங்கிச் சென்றாலும் அனைவரும் அடங்குவர்.

3. **சகோதரிகள்:** இவர்களில் உடன்பிறந்த சகோதரிகளும், தாய்வழி, தந்தைவழிச் சகோதரிகளும் அடங்குவர்.

4. **மாமியர் (தந்தையரின் சகோதரிகள்):** இவர்களில் அவனுடைய மாமியரும், அவனது தகப்பன், பாட்டன்களின் மாமியரும், அவனது தாய், பாட்டியரின் மாமியரும் அடங்குவர்.

5. **சிற்றன்னையர், பெரியன்னையர் (தாயின் சகோதரிகள்):** இவர்களில் அவனது சிற்றன்னையரும், பெரியன்னையரும் அவனுடைய தந்தை, பாட்டனின் சிற்றன்னையரும், பெரியன்னையரும், அவனுடைய தாய், பாட்டியரின் சிற்றன்னையரும், பெரியன்னையரும் அடங்குவர்.

6. **சகோதரனின் புதல்வியர்:** உடன் பிறந்த சகோதரனின் புதல்வியரும், தந்தைவழிச் சகோதரனின் புதல்வியரும், தாய்வழிச் சகோதரனின் புதல்வியரும், இவர்களின் புதல்வர்களின் புதல்வியரும், புதல்வியர்களின் புதல்வியர்களும் இப்படியே எத்தனை தலைமுறை இறங்கிச் சென்றாலும் அனைவரும் அடங்குவர்.

7. சகோதரியின் புதல்வியர்: இவர்களில் உடன் பிறந்த சகோதரியின் புதல்வியரும், தாய், தந்தைவழிச் சகோதரியின் புதல்வியரும், இவர்களின் புதல்வியரின் புதல்வியரும், அவர்களின் புதல்வியரின் புதல்வியரும் இப்படியே எத்தனை தலைமுறை இறங்கிச் சென்றாலும் அனைவரும் அடங்குவர்.

2. பால்குடியினால் விலக்கப்பட்டவர்கள்

இவர்கள் உறவு முறையால் விலக்கப்பட்டவர்கள் போன்று தான். (يَحْرُمُ مِنَ الرَّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ) ((خ/ ٢٦٤٥ / م / ١٤٤٧))

“உறவு முறையில் விலக்கப்பட்டோர் பால்குடி உறவிலும் விலக்கப்பட்டவர்களே” என்பது நபிமொழி. நூல்: புகாரி (2645), முஸ்லிம்(1447) எனினும் பால்குடியினால் விலக்கப் படுவதற்கு சில நிபந்தனைகள் உள்ளன. அவை வருமாறு:

1. ஐந்து அல்லது அதற்கு அதிகமான தடவைகள் வாய் வைத்து பால் குடித்திருக்க வேண்டும். ஒரு குழந்தை ஒரு பெண்ணிடம் ஒரு தடவையில் நான்கு மிடர் பால் குடித்திருந்தால் அவள் அவனுக்குத் தாயாக மாட்டாள்.

2. பால்குடி மறப்பதற்கு முன் பால் குடித்திருக்க வேண்டும். அதாவது அந்த ஐந்து தடவையும் பால்குடி மறப்பதற்கு முன்பாக இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னராக இருந்தால் அல்லது சில தடவைகள் பால்குடி மறப்பதற்கு முன்பும் சில தடவைகள் பால்குடி மறந்த பின்புமாக இருந்தால் அவள் அக்குழந்தைக்கு தாயாக மாட்டாள்.

பால்குடியின் இந்நிபந்தனைகள் பரிபூரணமாகிவிட்டால் அக்குழந்தை அப்பெண்ணுக்கு பிள்ளையாகிவிடுகிறது. அவளின் பிள்ளைகள் இக்குழந்தைக்கு உடன்பிறந்தவர்களாகிவிடுகிறார்கள். அப்பிள்ளைகள் இக்குழந்தை பால்குடிக்கும் முன் பிறந்திருந்தாலும் சரி அல்லது அதற்குப் பிறகு பிறந்திருந்தாலும் சரி. பாலூட்டியவளின் கணவனின் பிள்ளைகளும் இக்குழந்தைக்கு உடன்பிறந்தவர்களாகிவிடுகிறார்கள். அப்பிள்ளைகள் இவனுக்கு பாலூட்டியவளின் பிள்ளைகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மாற்றாந்தாயின் பிள்ளைகளாக இருந்தாலும் சரி.

இந்த இடத்தில் ஒன்றை நாம் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது. அதாவது பால் குடித்த குழந்தையின் உறவினர்களில் அதனுடைய சந்ததியினரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் அந்த பால்குடியில் சம்பந்தமில்லை. அதனால் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்படாது.

3. திருமண உறவால் விலக்கப்பட்டவர்கள்

1. தகப்பன், பாட்டனின் மனைவியர்: ஒருவன் எப்போது ஒரு பெண்ணைத் திருமண ஒப்பந்தம் செய்துவிடுகிறானோ அப்போதே அப்பெண் அவன் மகன்களுக்கும், மகனுடைய மகன்களுக்கும், மகளுடைய மகன்களுக்கும் இப்படியே எத்தனை தலை முறை இறங்கிச் சென்றாலும் அவர்கள் அனைவருக்கும் ஹராமாகிவிடுகிறாள். அவளுடன் அவன் உடலுறவு கொண்டாலும் சரி, உடலுறவு கொள்ளாமலிருந்தாலும் சரி.

2. **மகன்களின் மனைவியர்:** ஒருவன் எப்போது ஒருத்தியைத் திருமண ஒப்பந்தம் செய்துவிடுகிறானோ அப்போதே அவனின் தகப்பன், பாட்டன்கள் இப்படியே எத்தனை தலைமுறையானாலும் அவர்களுக்கு இத்திருமண ஒப்பந்தத்தினால் மட்டுமே அவன் ஹராமாகிவிடுகிறான். இவர்கள் தந்தை வழியிலுள்ளவர்களானாலும் சரி, தாய் வழியிலுள்ளவர்களானாலும் சரி. அவளுடன் அவன் உடலுறவு கொள்ளாவிட்டாலும் சரி.

3. **மனைவியின் தாயும், அவளது பாட்டிகளும்:** ஒருவன் ஒரு பெண்ணை எப்போது திருமண ஒப்பந்தம் செய்து விடுகிறானோ அப்போதே அத்திருமண ஒப்பந்தத்தினால் மட்டும் அவளுடைய தாயும் பாட்டிகளும் அவனுக்கு ஹராமாகி விடுகிறார்கள். அவளுடன் அவன் உடலுறவு கொள்ளவில்லை யென்றாலும் சரி. அப்பாட்டிகள் தகப்பன் வழியாயினும் சரி அல்லது தாய் வழியாயினும் சரி.

4. **மனைவியின் மகன்களும், அவளின் மகன்கள் மற்றும் மகன்களின் மகன்களும் இவர்கள் எத்தனை தலைமுறையானாலும் சரி:** ஒருவன் ஒரு பெண்ணை மணமுடித்து அவளுடன் எப்போது உடலுறவு கொண்டுவிடுகிறானோ அப்போதே இவர்கள் அவனுக்கு ஹராமாகிவிடுகிறார்கள். இவர்கள் இவன் மணமுடிப்பதற்கு முன் பிறந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது அதற்குப் பின் பிறந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி. அவர்களிருவருக்குமிடையே உடலுறவுக்கு முன்பே பிரிவு ஏற்பட்டு விட்டால் இவர்கள் அவனுக்கு ஹராமாகமாட்டார்கள்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை விலக்கப்பட்டவர்கள்

இவர்கள் பல வகையினர்.

1. மனைவியின் சகோதரி, அவளது தந்தையின் சகோதரி மற்றும் தாயின் சகோதரி: மனைவி மரணமடையும் வரை அல்லது மணவிலக்கால் அவளைப் பிரிந்து இத்தா முடிவடையும் வரை இவர்கள் அவனுக்கு ஹராமாவார்கள்.

2. கணவன் மரணம் அடைந்ததால் இத்தா இருப்பவள்: அதாவது ஒரு பெண் தனது கணவன் இறந்ததற்காக இத்தா இருந்து கொண்டிருந்தால் அவளது இத்தா காலம் முடியும் வரை அவளை மண முடிப்பதும் பெண் கேட்டுச் செல்வதும் கூடாது.

3. ஹஜ், உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் கட்டியிருப்பவள்: இவள் இஹ்ராமிலிருந்து விடுபடும் வரை இவளை மண முடிப்பது கூடாது.

தலாக்- விவாகரத்து

தலாக் கூறுவது அடிப்படையில் வெறுக்கத்தக்கதாகும். எனினும் ஒரு பெண் தன் கணவனுடன் வாழ்க்கையைத் தொடர்வதால் துன்பத்திற்கு ஆளாகிறாள், அல்லது ஒரு கணவன் தன் மனைவியுடன் வாழ்க்கையைத் தொடர்வதால் துன்பத்திற்கு ஆளாகிறான் எனும்போது- அல்லது வேறு காரணங்களுக்காக- சில நேரங்களில் விவாகரத்து அவசியமாகிறதபோது அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு விவாகரத்தை

ஆகுமாக்கி இருப்பது அவனது அருளில் ஒன்றாகும். எனவே இப்படி ஏதாவது ஒரு காரணம் ஏற்பட்டால் அவளை தலாக் சொல்வதில் குற்றமில்லை. எனினும் பின்வரும் ஒழுங்குமுறைகளைப் பேணுவது அவசியம்.

1. மாதவிடாய் காலத்தில் தலாக் சொல்லக் கூடாது. அவ்வாறு தலாக் சொல்லிவிட்டால் அவன் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்தவனாகவும், விலக்கப்பட்ட ஒன்றை (ஹராமை) செய்தவனாகவும் ஆகிவிடுகிறான். இந்த நேரத்தில் அவளை அவன் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு அவள் தூய்மையாகும் வரை தன்னுடன் வைத்துக் கொள்வது கடமையாகும். அதன் பிறகு அவன் விரும்பினால் அவளைத் தலாக் சொல்லலாம். ஆயினும் சிறந்தது எது வெனில் அவளுக்கு இரண்டாம் முறை மாதவிடாய் ஏற்படும் வரை அவளை விட்டு வைக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அவள் அதிலிருந்து தூய்மையானதும் அவன் விரும்பினால் அவளைத் தன்னுடன் வைத்துக் கொள்ளலாம். விரும்பினால் அவளை விவாகரத்து செய்து விடலாம்.

2. அவள் தூய்மையாக இருக்கும் போது அவளுடன் உடலுறவு கொண்ட நிலையில் தலாக் சொல்லக் கூடாது. அவள் கருவுற்றிருப்பது தெளிவானாலே தவிர! ஒருவன் தன் மனைவியை, அவள் மாதவிடாயிலிருந்து தூய்மைமான பிறகு அவளிடம் உடலுறவு கொண்டு பிறகு தலாக் சொல்ல விரும்பினால் மீண்டும் அவளுக்கு மாதவிடாய் வந்து அதிலிருந்து தூய்மையாகாத வரை அவளை தலாக் விடக் கூடாது. அதனால் நாட்கள் அதிகமானாலும் சரியே. அவள் தூய்மை

யாகிவிட்டால் அவளிடம் உடலுறவு கொள்வதற்கு முன் விரும்பினால் அவளை தலாக் சொல்லலாம். ஆனால் அவள் கருவுற்றிருப்பது தெளிவாகிவிட்டால் அல்லது அவள் கர்ப்பினியாக இருந்தால் அவளை தலாக் விடுவதில் குற்றமில்லை.

தலாக்கினால் ஏற்படும் விளைவுகள்

தலாக் என்பது மனைவியை பிரிந்துவிடுவது என்றாகி விட்டபோது அப்படி பிரிவதன் விளைவால் அநேக சட்ட நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. அவை வருமாறு:

1- கணவன் தன் மனைவியிடம் தனித்திருந்த பிறகு அல்லது உடலுறவு கொண்ட பிறகு தலாக் சொன்னால் அவள் இத்தா இருப்பது அவசியமாகும். அவளுடன் அவன் உடலுறவு கொள்வதற்கு முன்போ அல்லது தனித்திருப்பதற்கு முன்போ அவன் தலாக் சொல்லியிருந்தால் இத்தா வேண்டியதில்லை.

- இத்தா என்பது மாதவிடாய் வரக்கூடிய பெண்ணாக இருந்தால் மூன்று மாதவிடாய்களும், மாதவிடாய் வராத வளாக இருந்தால் மூன்று மாதங்களும் காத்திருப்பதாகும். கர்ப்பமுற்றவளாக இருந்தால் குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பது வரை காத்திருக்க வேண்டும்.

- இத்தாவின் நோக்கம் தலாக் சொல்லப்பட்டவளை திரும்ப அழைத்துக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தைக் கணவனுக்கு வழங்குவதாகும். அதுபோல அவள் கருவுற்றிருக்கிறாளா? இல்லையா? என்பதை உறுதி செய்வதுமாகும்.

2. ஒருவன் தனது மனைவியை இதற்கு முன்பு இரண்டு தடவைகள் தலாக் சொல்லியிருந்தால் அவனுக்கு அவன் ஹராமாகிவிடுகிறான். அதாவது ஒருவன் தனது மனைவியை ஒரு தடவை தலாக் சொல்லிவிட்டு இத்தா காலத்திலேயே அவளை திரும்ப அழைத்துக் கொள்கிறான் அல்லது இத்தா முடிந்து திருமணத்தைப் புதுப்பித்துக்கொள்கிறான். அதன் பிறகு இரண்டாம் முறை தலாக் சொல்லிவிட்டு இத்தா காலத்திலேயே திரும்ப அழைத்துக் கொள்கிறான் அல்லது இத்தா முடிந்து திருமணத்தைப் புதுப்பித்துக் கொள்கிறான். பிறகு மூன்றாம் முறை தலாக் சொல்லி விட்டால் அவன் அப்பெண்ணை மணந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால் அவன் வேறொருவனை முறையாகத் திருமணம் செய்து, அவன் அவளுடன் உடலுறவு கொண்டு பிறகு அவளை அவன் விரும்பாமல் தலாக் கூறினால் இப்போது அவன் முதல் கணவனுக்கு ஹலாலாகி விடுகிறான். மூன்று முறை தலாக் விட்டவன் மீது அப்பெண்ணை அல்லாஹ் ஹராமாக்கி யிருப்பது கணவன்மார்கள் செய்யும் அநீதியைத் தடுத்து பெண்களுக்கு அல்லாஹ் கிருபை செய்திருப்பதாகும்.

குலஃ

இது ஒரு பெண் தனக்குப் பிடிக்காத கணவனை விட்டும் விலகுவதற்காக அவன் கொடுத்த மஹ்ரைத் திருப்பிக் கொடுத்து விவாகரத்தை வேண்டுவதாகும். கணவன் அவளை வெறுத்து அவளைப் பிரிந்துவிட விரும்பினால் அவளிடமிருந்து மஹர் தொகையை வாங்க உரிமை கிடையாது.

அவனுக்குரிய உரிமை அவளிடம் பொறுமையாகயிருப்பது அல்லது அவளை விவரகரத்துச் செய்துவிடுவதுதான்.

தன் மனைவி தன்னிடம் விவாகரத்துக் கோர வேண்டுமென்பதற்காக கணவன் அவளைத் துன்புறுத்தக் கூடாது என்பது போல மனைவி அவனால் துன்பம் அடைந்து அவனுடன் பொறுமையாக இருக்க முடியவில்லை என்றால் தான் விவாகரத்தைக் கோரவேண்டும். கணவன் அவளுக்கு கொடுத்த மஹரை விடவும் கூடுதலாக அவளிடம் வாங்குவது வெறுக்கத்தக்கதாகும்.

திருமணத்தில் நீடிப்பதற்கான அல்லது அதை முறிப்பதற்கான அதிகாரம்

கணவன், மனைவி இருவருக்கும் திருமண ஒப்பந்தத்தை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கும் ஏதேனுமொரு காரணத்திற்காக திருமணத்தை ரத்து செய்வதற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. உதாரணமாக கணவன் மனைவியிடம் நோயையோ, அல்லது இயற்கையான குறையையோ காண்கிறான். அல்லது மனைவி கணவனிடம் இதுபோன்ற குறையைக் காண்கிறாள். திருமண ஒப்பந்த நேரத்தில் இக்குறையை அவர்களிடம் சொல்லப்படவில்லை எனில் இந்நேரத்தில் இருவருக்கும் திருமண ஒப்பந்தத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளவோ முறித்துவிடவோ அதிகாரம் இருக்கிறது. உதாரணமாக,

1. அவ்விருவரில் ஒருவர் பைத்தியமாக இருக்கிறார் அல்லது ஒருவர் மற்றவருக்கு திருமணத்தினுடைய முழு

உரிமையையும் கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு நோயாளியாக இருக்கிறார். இந்த நேரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு திருமணத்தை முறித்து விடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இது (பாதிக்கப்பட்டவன் கணவனாக இருக்கும் பட்சத்தில் திருமணத்தை முறிப்பது) உடலுறவுக்கு முன்பாக இருக்குமானால் கணவன் அவளுக்குக் கொடுத்த மஹரைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வது கூடும்.

2. நிர்ணயிக்கப்பட்ட மஹர் கொடுக்க இயலாமலாகி விடுவது! இந்த நேரத்தில் திருமண ஒப்புந்தத்தை முறிப்பதில் பெண்ணுக்குரிய உரிமை உடலுறவுக்கு முன் தான். உடலுறவுக்குப் பிறகு அந்த உரிமை இல்லை.

3. அவளுக்கு செலவு செய்ய வசதியில்லாமலாகிவிடுவது. ஒருவன் அவளுக்கு செலவு செய்ய வசதியில்லாமலாகி விட்டால் அவள் முடிந்த அளவு எதிர்பார்க்க வேண்டும். பிறகு நீதி மன்றத்தை அணுகி திருமணத்தை முறித்துக் கொள்ள அவளுக்கு உரிமை உண்டு.

4. கணவன் காணாமல் போய் அவன் இருக்குமிடம் தெரியவுமில்லை, தனது மனைவிக்கான செலவை விட்டு வைத் திருக்கவுமில்லை, அவளுக்குச் செலவு செய்யும்படியாரையும் பொறுப்பாக்கவுமில்லை, யாரும் அவளுக்கு செலவு செய்ய முன் வரவுமில்லை, அவளுக்குச் செலவு செய்து விட்டு பின்னர் அவளுடைய கணவனிடம் அத்தொகையை வாங்கிக் கொள்பவரும் இல்லை எனில் இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஷரீஅத் நீதிபதியின் முலம் திருமணத்தை ரத்து செய்ய அவள் உரிமை பெறுகிறாள்.

முஸ்லிமல்லாதவரைத் திருமணம் செய்தல்

யூத, கிறிஸ்தவரல்லாத நிராகரிப்புக் கொள்கையுடைய பெண்ணை மணம் புரிவது முஸ்லிமுக்கு விலக்கப்பட்டதாகும். மேலும் முஸ்லிம் பெண் முஸ்லிமல்லாதவனை மணப்பதும் கூடாது. அவன் யூத, கிறிஸ்தவனாக இருந்தாலும் சரி இல்லா விட்டாலும் சரியே! ஒரு பெண் தனது கணவனுக்கு முன்பே முஸ்லிமாகிவிட்டால் தன்னை சுகம் அனுபவிக்க தன் கணவனுக்கு இடமளிக்கக் கூடாது. இதோ முஸ்லிமல்லாத வர்களை மண முடிப்பதோடு மட்டும் தொடர்புடைய சீல சட்டங்கள்:

1. காஃபிரான கணவன், மனைவி இருவரும் இஸ்லாத்தைத் தழுவிவிட்டால் பழைய திருமணத்திலேயே அவ்விருவரும் நீடிக்கலாம்- எப்போதெனில் அத்திருமணத்திற்கு மார்க்க ரீதியான தடை இல்லாதபோது. உதாரணமாக அப்பெண் அவனுக்கு (சகோதரியின் மகள் போன்ற) மணம் முடிக்க விலக்கப்பட்டவளாக இருக்கின்றாள், அல்லது அவளை மணப்பது அவனுக்கு அனுமதியில்லாத நிலையில் இருக்கின்றாள் எனில் இந்த நேரத்தில் அவ்விருவரையும் பிரித்து வைக்கப்படும்.

2. வேதம் கொடுக்கப்பட்ட பெண்ணின் கணவன் இஸ்லாத்தைத் தழுவினால் அவர்களிருவரும் பழைய திருமணத்திலேயே இருந்து கொள்ளலாம்.

3. வேதக்காரர்கள் அல்லாத கணவன், மனைவி இருவரில் ஒருவர் உடலுறவுக்கு முன் இஸ்லாத்தைத் தழுவிவிட்டால் அவர்களின் நிகாஹ் முறிந்துவிடும்.

4. வேதம் கொடுக்கப்பட்டவனாக இருந்தாலும் சரி மற்றவனாக இருந்தாலும் சரி முஸ்லிமல்லாதவனின் மனைவி உடலுறவுக்கு முன் முஸ்லிமாகிவிட்டால் திருமணம் முறிந்து போகும். ஏனெனில் முஸ்லிம் பெண் காஃபிருக்கு ஹலாலாக மாட்டாள்.

5. காஃபிரின் மனைவி உடலுறவுக்குப் பின் முஸ்லிமாகி விட்டால் இத்தா முடியும் வரை அவளின் விஷயம் நிறுத்தி வைக்கப்படும். இத்தா முடிந்த பின்னும் அவன் இஸ்லாத்தைத் தழுவிவிட்டால் திருமணம் முறிந்து போகும். பிறகு அவள் யாரை விரும்புகிறாளோ அவரை மணந்து கொள்ளலாம். அவள் விரும்பினால் இஸ்லாத்தைத் தழுவும் வரை அவனை அவள் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். இந்த இடைக்காலத்தில் அவளுக்கு அவனிடம் எந்த உரிமையும் இல்லை. இதுபோன்றே அவனுக்கும் அவனிடம் எந்த உரிமையும் கிடையாது. அவன் முஸ்லிமாகி விட்டால் திருமணத்தைப் புதுப்பிக்காமலேயே அவன் அவளுக்கு கணவனாகிடுவான். அவள் அவனை பல ஆண்டுகள் எதிர்பார்த்தாலும் சரி. வேதம் கொடுக்கப்பட்ட பெண் அல்லாதவளின் கணவன் முஸ்லிமானாலும் இதே சட்டம் தான்.

6. உடலுறவுக்கு முன்பே மனைவி இஸ்லாத்தை விட்டும் மாறிவிட்டால் திருமணம் முறிந்துவிடும். அவளுக்கு மஹரம் கிடையாது. இதே போல் கணவன் இஸ்லாத்தை விட்டும்

மாறிவிட்டால் திருமணம் முறிந்துவிடும். அவன் பாதி மஹர் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விருவரில் இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியேறிய ஒருவர் இஸ்லாத்தில் இணைந்து விட்டால் அவர்களிருவருக்கிடையே தலாக் ஏற்படாமலிருந்தால் முந்தைய திருமணத்தின் அடிப்படையிலேயே அவர்களிருவரும் இருந்து கொள்வார்கள்.

வேதம் கொடுக்கப்பட்ட பெண்களை மணப்பதன் தீங்குகள்

அல்லாஹ் திருமணத்தை அனுமதித்திருப்பதன் நோக்கம் பண்பாட்டைச் சீர்படுத்துவதும், சீர்கேடுகளிலிருந்து சமுதாயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதும், கற்பு நெறியைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதும், சமூகத்தில் தூய்மையான இஸ்லாமிய கட்டுக் கோப்பை நிலை நிறுத்துவதும், வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை, முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் திருத்தூதரென சான்று பகரக் கூடிய சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிப்பதும் தான். மார்க்கப்பற்றும், சிறப்பும், நற்குணமும் நல்லொழுக்கமும் உள்ள பெண்ணை மணமுடிப்பதன் மூலம்தான் இதுபோன்ற சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படும். வேதம் கொடுக்கப்பட்ட பெண்ணை ஒரு முஸ்லிம் மணப்பதால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் தீங்குகளையும் நாம் சுருக்கமாகக் கீழே தருகிறோம்.

1. குடும்பத்தினுள்: சிறிய குடும்பத்திற்குள் கணவன் செல்வாக்கு உள்ளவனாக இருந்தால் பெண்ணிடம் மாற்றம் ஏற்பட்டு, அவள் இஸ்லாத்தைத் தழுவிவிடலாம் எனப் பெரிதும் எண்ணலாம். சில சமயம் இதற்கு மாறான

நிலையும் உருவாகலாம். அப்பெண் இஸ்லாத்தை விடுத்து தனது மார்க்கத்தைப் பற்றிப் பிடிப்பவளாக இருந்து மது அருந்துதல், பன்றி இறைச்சி உண்ணுதல், கள்ளக் காதுலை வைத்துக் கொள்ளல் போன்றவற்றை தனது மார்க்கம் அனுமதிக்கிறது என எண்ணிச் செயல்படுபவளாகவும் ஆகிவிடலாம். இதனால் அவளும் அவளது குடும்பமும் சீதறுண்டு, பண்பாடுகள் கட்டவிழ்ந்துபோகும். குழந்தைகள் தீய வழியில் வளர்ந்துவிடுவார்கள்.

சில சமயம் நிலைமை மேலும் மோசமாகிவிடும். மதமாச்சரியமும் பிடிவாதமும் உள்ள மனைவி தனது குழந்தைகளை வேண்டுமென்றே சர்ச்சகளுக்கு அழைத்துச் சென்றால் கிறிஸ்தவர்களின் வணக்க முறைகளை அவர்களும் பழகிக் கொள்வார்கள். இளமையில் வருவது தான் முதுமையிலும் வரும்.

2. சமூகத்தில் ஏற்படும் விளைவுகள்: முஸ்லிம் சமுதாயத்தினுள் வேதம் கொடுக்கப்பட்ட பெண்கள் அதிகரிப்பது ஆபத்தான விஷயமாகும். ஏனெனில் இப்பெண்கள் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தினுள் சிந்தனை ரீதியான யுத்தத்திற்குக் காரணமாக ஆகிவிடுவார்கள். இன்னும் இதைத் தொடர்ந்து சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளும் பண்பாடுகளும் சீர்குலைந்து போய்விடுவதோடு கிறிஸ்தவக் கலாச்சாரங்களும் நுழைந்து விடுகின்றன. இவற்றின் பட்டியலில் முதல் வரிசையில் இருப்பது அறைகுறை ஆடைகளுடன் ஆண்களும், பெண்களும் கலந்துறவாடும் பழக்கமும், இஸ்லாமிய போதனைகளுக்கு மாற்றமான சில பழக்கங்களும் தான்!

الْبَيْتِ الْمَقَامِ فِي السَّاعَةِ

ஐம்ஆத் தொழுகையின் சிறப்பும் ஒழுக்கங்களும்

ஐம்ஆத் தொழுகையின் சிறப்பு

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّلَاثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ (خ / ٨٨١، م / ٨٥٠)

நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர் வெள்ளிக் கிழமையன்று பெருந்தொடக்கை நீக்குவதற்கு குளிப்பது போலக் குளித்து முதல் நேரத்தில் பள்ளிக்குச் சென்றால் அவர் ஒரு ஒட்டகத்தைக் குர்பானி கொடுத்தவர் போன்றும் இரண்டாவது நேரத்தில் செல்பவர் ஒரு மாட்டைக் குர்பானி கொடுத்தவர் போன்றும் மூன்றாவது நேரத்தில் செல்பவர் ஒரு கொம்புள்ள ஆட்டைக் குர்பானி கொடுத்தவர் போன்றும் நான்காவது நேரத்தில் செல்பவர் ஒரு கோழியையைக் குர்பானி கொடுத்தவர் போன்றும் ஐந்தாம் நேரத்தில் செல்பவர் ஒரு முட்டையைக் குர்பானி கொடுத்தவர் போலவும் ஆகிவிடுகின்றனர். இமாம் (உரை நிகழ்த்த) வந்துவிட்டால் (பள்ளிக்கு வருவோரின்பெயர்களை

எழுதிக்கொண்டிருந்த) வானவர்கள் உரையக் கேட்க வந்துவிடுகின்றனர்.” நூல்: புகாரி(881), முஸ்லிம்(850)

ஜஹ்லுத் தொழுகையின் ஒழுங்குகள்

குளித்து நகம் வெட்டி வாசனைத் திரவியங்கள் பூசி தூய ஆடைகள் அணிய வேண்டும். (சமைக்காமல்) பச்சையாகப் பூண்டு வெங்காயம் போன்ற வாடை வரும் பொருட்களை உண்ணாமல் இருக்க வேண்டும். புகை பிடித்தல் கூடாது. நன்றாக பல் துலக்கிக்கொள்ள வேண்டும். பள்ளியில் நுழைந்ததும்- இமாம் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் சரி இரண்டு ரக்அத் தொழி வேண்டும்.

((إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ وَلاَ يَتَجَوَّزْ فِيهِمَا))

(X/1170, M/875)

நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “வெள்ளிக்கிழமையன்று இமாம் உரை நிகழ்த்தும்போது உங்களில் ஒருவர் தொழுகைக்கு வந்தால் சுருக்கமாக இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுகு கொள்ளட்டும்.” (புகாரி-1170, முஸ்லிம்-875)

பிரசங்கம் நடக்கும்போது பேசாமல் செவிதாழ்த்திக் கேட்க வேண்டும். பின்பு ஜஹ்லுவின் கடமையான இரண்டு ரக்அத்தை இமாமைப் பின்பற்றித் தொழுவதாக மனதில் எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். ஜஹ்லுத் தொழுகை தொழுகு பிறகு நான்கு ரக்அத் சுன்னத் தொழி வேண்டும். அதில் இரண்டு ரக்அத்தை வீட்டில் தொழுவது

சிறப்பானது. நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது அதிகம் ஸலவாத்து சொல்ல வேண்டும். அதிகமாக துஆக் கேட்க வேண்டும்.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ذَكَرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ فِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي يَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ وَأَشَارَ بِيَدِهِ بِقَلْبِهَا (خ/ ٩٣٥، م/ ٨٥٢)

“நபி (ஸல்) அவர்கள் வெள்ளிக்கிழமை பற்றிக் கூறும்போது ‘அதில் ஒரு நேரம் உண்டு, அந்த நேரத்தில் ஒரு முஸ்லிம் தொழுகையில் நின்றுகொண்டு அல்லாஹ்விடத்தில் எதையேனும் வேண்டினால் அல்லாஹ் அவனுக்கு அதைக் கொடுக்காமல் இருப்பதில்லை’ என்று கூறிவிட்டு அந்த நேரம் மிகக் குறைந்த நேரம் என தம் கையால் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.” (புகாரி-935, முஸ்லிம்-852)

پرسوالیوں پر

சில ஒழுக்கங்களும், சுன்னத்துகளும்

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ وَهُوَ جُنُبٌ غَسَلَ فَرْجَهُ وَتَوَضَّأَ لِلصَّلَاةِ (خ/ ٢٨٨، م/ ٣٠٥)

1. “நபி (ஸல்) அவர்கள் பெருந்தொடக்குடன் தூங்க விரும்பினால் மர்ம் உருப்பைக் கழுவிவிட்டு தொழுகைக்குச் செய்வதுபோல் உஞ்சச் செய்து கொள்வார்கள்” என ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். (புகாரி-288, முஸ்லிம்-305)

((أَطْفَنُوا الْمَصَابِيحَ إِذَا رَقَدْتُمْ)) (خ/ ٥٦٢٤)

2. நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் தூங்கச் செல்லும் போது விளக்குகளை அணைத்து விடுங்கள்.” அறிவிப்பவர்: ஜாபர் (ரலி), நூல்: புகாரி (5624)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ يَقُولُ إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا مُجِبَهَا فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلْيُحَدِّثْ بِهَا وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ مِمَّا يَكْرَهُ فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَلْيَسْتَعِذْ مِنْ شَرِّهَا وَلَا يَذْكُرْهَا لِأَحَدٍ فَإِنَّمَا لَا تَضُرُّهُ (خ / ٧٠٤٥)

3. “உங்களில் ஒருவர் தனக்கு விருப்பமான கனவைக் கண்டால் அது அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்ததாகும். அதற்காக அவர் அல்லாஹ்வைப் புகழ்டும் அதை மற்றவர்களிடம் கூற்டும்...” (புகாரி-7045) அதை தனக்கு விருப்பமானவர்களிடம் மட்டும் கூற்டும்...” (புகாரி-7044, முஸ்லிம்-2261)

((إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يَكْرَهُهَا فَلْيُبْصِقْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ثَلَاثًا وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ)) (م / ٢٢٦٢)

((فَمَنْ رَأَى شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلَا يَقْضِهِ عَلَى أَحَدٍ وَلْيَقُمْ فَلْيُصَلِّ))

(خ / ٧٠١٧, م / ٢٢٦٣)

4. “...தான் வெறுக்கின்ற கனவைக் கண்டால் அது ஷைத்தானிடமிருந்து வந்ததாகும். அதன் தீங்கிலிருந்து (அல்லாஹ்விடம்) அவர் (முன்று முறை) பாதுகாப்பு தேடிக் கொள்ள்டும். அதை யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம். அதனால் அவருக்கு எந்தத் தீங்கும் ஏற்படாது.” (புகாரி 7045) “இடது பக்கத்தில் முன்று முறை

துப்பிக்கொள்ளட்டும். எந்தப் பக்கம் படுத்திருந்தாரோ அதிலிருந்து அவர் திரும்பிப் படுத்துக் கொள்ளட்டும்.” (முஸ்லிம்-2262) “அவர் எழுந்து தொழுது கொள்ளட்டும்.” (முஸ்லிம்-2263)

அதன் பிறகும் தூங்க விரும்பினால் இடத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் அவனுக்கு எந்த தீங்கும் ஏற்படாது.

5. இரவில் தூக்கத்திலிருந்து விழித்தால் கூற வேண்டியது:
 عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَوْ دَعَا اسْتُجِيبَ لَهُ فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ (خ/ 1104)

நபி(ஸல்) கூறினார்கள்: யாரேனும் இரவில் தூக்கத்திலிருந்து (திடீரென) விழித்தால் “லாஇலாஹு இல்லல்லாஹு □ வஹ்தஹு □ லாஷரீக்க லஹு □ லஹஹு □ ல் முல்கு வலஹு □ ல் ஹம்து வஹு □ வ அலா குல்லி ஷையின் கதீர். அல்ஹம்து லில்லாஹி வசப்ஹானல்லாஹி வலாயி லாஹு இல்லல்லாஹு □ வல்லாஹு □ அக்பர் வலாஹுவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹு” என்று கூறி “இறைவா என்னை மன்னித்தருள் வாயாக” என்று கூறினால் அல்லது துஆச் செய்தால் அது அங்கீகரிக்கப்படும். உளுச் செய்து தொழுதால் அவனது தொழுகை

ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அறிவிப்பவர்: உபாத திப்னுஸ் ஸாமித் (ரலி), புகாரி (1154)

♦ அதிகாலையில் தூங்கி எழுந்ததும் “அல்ஹம்து லில்லா ஹில்லதீ அஹ்யானா பஃதமா அமாதனா வஇலைஹின் நுஷுஹ்” எனக் கூற வேண்டும். (புகாரி-6314, முஸ்லிம்-2711)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

(பொருள்: எங்களை மரணிக்கச் செய்த பின்னர் உயிர்த் தெழுப்பிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். அவனிடமே நாம் மீண்டும் திரும்ப வேண்டியுள்ளது.) இன்னும்

“அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ ஆஃபானி ஃபீ ஜஸதி வரத்த அலய்ய ருஹி வஅதினலீ பித்க்ரஹி” எனவும் கூற வேண்டும். (தர்மதி-3401)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي وَرَدَّ عَلَيَّ رَوْحِي وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ

(பொருள்: எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே. அவனே என் உடலுக்கு சுகம் அளித்து என் உயிரை எனக்கு திருப்பித் தந்தான். அவனை நினைப்பதற்கும் அனுமதியளித்தான்.)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمَسُ يَدَهُ

فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ (خ/ ١٦٢، م/ ٢٧٨)

♦ “உங்களில் ஒருவர் தூங்கி எழுந்ததும் தனது கையை முன்று முறை கழுவாமல் பாத்திரத்தில் நுழைக்க வேண்டாம். ஏனெனில் தனது கை இரவில் எங்கே இருந்தது என அறிய மாட்டார்.” (புகாரி-162, முஸ்லிம்-278)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَتَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْزِلْ ثَلَاثًا فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيْشُومِهِ (خ/ ٣٢٩٥، م/ ٢٣٨)

◆ “உங்களில் ஒருவர் தூங்கி எழுந்து உளுச் செய்தால் முன்று முறை நாசீக்குத் தண்ணீர் செலுத்திக் கொள்ளட்டும். ஏனெனில் ஷைத்தான் இரவில் அவரது முக்கில் இருந்தி ருப்பான்.” (புகாரி-3295, முஸ்லிம்-238)

◆ (மல ஜலம் கழிக்க) கழிவறைக்குள் நுழையும்போது சென்றால் “அல்லாஹ்மும் இன்னீ அஹ்து பிக்க மினல் குப்ஸி வல்கபாயிஸ்” என்று கூற வேண்டும். (புகாரி-142, முஸ்லிம்-375)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ

(பொருள்: இறைவா! ஆண் பெண் ஷைத்தான்களை விட்டும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.)

வெளியே வந்ததும் غُفْرَانَكَ “குஃப்ரானக” எனக் கூற வேண்டும். (தர்மீதி-7) (பொருள்: இறைவா! உன்னிடம் மன்னிப்பை வேண்டுகிறேன்.)

◆ உளுச் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது “பிஸ்மில்லாஹ்” என்றும் (நஸயீ-77), முடித்தபின் “அஷ்ஹுது அல்லாஹிலாஹு இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லாஷரீக்க லஹு வஅஷ்ஹுது அன்ன முஹம்மதன் அப்துஹு வரகுலுஹு” (முஸ்லிம்-334)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

(பொருள்: வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு யா தொரு இணையும் இல்லை என்றும் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியாரும் அவனது தூதரும் ஆவார்கள் என்றும் நான் சாட்சி சொல்கிறேன்.) மேலும்

“அல்லாஹ்மும் மஜ்அல்னீ மினத் தவ்வாபீன் வஜ்அல்னீ மினல் முததஹ்ஹிரீன்” என்றும் கூற வேண்டும். (தர்மீதி-55)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

(பொருள்: இறைவா! என்னை தவ்பா செய்யக் கூடியவர்களிலும் தூய்மை பெற்றவர்களிலும் ஆக்கியருள்வாயாக என்றும் கூற வேண்டும்.)

♦ பாங்கு சொல்லப்படுவதைக் கேட்கும்போது பாங்கு சொல்பவர் கூறுவதைப் போன்றே கூற வேண்டும். ‘ஹய்ய அலஸ் ஸலாஹ்’ ‘ஹய்ய அலல் ஃபலாஹ்’ எனக் கூறும்போது மட்டும் “லாஹ்வல் வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்” எனக் கூற வேண்டும்.

பாங்கு சொல்லி முடித்த பிறகு நபி(ஸல்) அவர்களின் மீது ஸலாவாத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதன் பிறகு “அல்லாஹ்மும் ரப்ப ஹாதீஹித் தஃவதித் தாம்மத்தி வஸ்ஸலாத்தில் காயிமத்தி ஆத்தி முஹம்மதனில் வஸீலத வல்ஃபழீ லத்த வப்தஃஹ் மகாமம் மஹ்முதனில்லதீ வஅத்தாஹ்” என்று கூற வேண்டும். (புகாரி-614, முஸ்லிம்-384, 385)

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ النَّامَةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ
وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ

(பொருள்: இறைவா! பரிபூரணமான இந்த அழைப்பிற்கும் நிலையான தொழுகைக்கும் உரிய இறைவனே! முஹம்மது நபிக்கு வஸீலா என்ற உயர் பதவியையும், சிறப்பையும் கொடுப்பாயாக. மேலும் நீ அவர்களுக்கு வாக்களித்த மஹ்மூத் எனுமிடத்தில் அவர்களை எழுப்புவாயாக!)

◆ பள்ளியில் நுழையும்போது “அஜனது பில்லாஹில் அழீம் வபிவஜ்ஹ்ஹில் கரீம் வசல்தானிஹில் கதீம் மினஷ் ஷைத் தானீர் ரஜீம் பிஸ்மில்லாஹி வஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலா ரசூலில்லாஹி அல்லாஹ்மும் மஃப்தஹ்லீ அப்வாப ரஹ்மதிக” எனக் கூற வேண்டும். (முஸ்லிம்-713, அபூதாவுத்-466)

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ أَللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

(பொருள்: மகத்துவமிக்க அல்லாஹ்வைக் கொண்டும் அவனது திருமுகத்தைக் கொண்டும் அவனது நிலையான மேலாதிக்கத்தைக் கொண்டும் விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானை விட்டும் பாதுகாவல் தேடுகிறேன். அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால் (நுழைகிறேன்). கருணையும் சாந்தியும் அவன் தூதர் மீது உண்டாகட்டும். இறைவா! உனது அருள் வாசலை எனக்குத் திறப்பாயாக!)

பள்ளியில் நுழைந்ததும் இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழ வேண்டும்.

عن أَبِي قَتَادَةَ قَالَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ (خ/ 1167، م/ 714)

“உங்களில் ஒருவர் பள்ளியில் நுழைந்தால் இரு ரக்அத் தொழாமல் உட்கார வேண்டாம்” என்பது நபிமொழி. அறிவிப்பவர்: அபுகதாதா (ரலி), (புகாரி-1167, முஸ்லிம்-714)

வடிவியல் தராவீஷ் தொழுகை

ரமழான் இரவுகளில் தொழுவது ஏனைய இரவுகளில் தொழுவதை விட அதிகமான சிறப்பிற்குரியதாகும்.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ (خ/ 37، م/ 759)

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நம்பிக்கையுடனும் நற்சூலி கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்துடனும் யார் ரமழானில் இரவில் தொழுகாரோ அவரது முன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன.” (புகாரி-37, முஸ்லிம்-759)

நபி (ஸல்) அவர்கள் தான் தராவீஷ் தொழுகையை முதலில் பள்ளியில் தொழுகு சன்னத்தாக்கினார்கள். பின்னர் அது தம் சமுதாயத்தின் மீது கடமையாக்கப்பட்டு விடுமோ என்று பயந்து விட்டுவிட்டார்கள்.

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ نَاسٌ ثُمَّ صَلَّى مِنَ الْقَابِلَةِ فَكَثُرَ النَّاسُ ثُمَّ اجْتَمَعُوا مِنَ اللَّيْلَةِ الثَّلَاثَةِ أَوْ الرَّابِعَةِ فَلَمْ

يُخْرِجُ إِلَيْهِمْ رَسُولٌ مِّنْ اللَّهِ ﷺ فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ قَدْ رَأَيْتُ الَّذِي صَنَعْتُمْ فَلَمْ يَمْنَعْنِي مِنَ
الْخُرُوجِ إِلَيْكُمْ إِلَّا أَنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفْرَضَ عَلَيَّكُمْ قَالَ وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ
(٧٦١/م، ١١٢٩/خ)

நபி(ஸல்)அவர்கள் ஒரு நாள் இரவு பள்ளியில் தொழு தார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்து மக்களும் தொழுதனர். மறுநாள் இரவும் தொழுதார்கள். மக்கள் அதிகமானார்கள். பிறகு 3 ஆம், அல்லது 4 ஆம் இரவுகளில் மக்கள் (அதிகம்) ஒன்று கூடினார்கள். ஆனால் நபி(ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம் வரவில்லை. மறுநாள் காலையில் “நீங்கள் இரவில் கூடியதை நான் அறிவேன். அத்தொழுகை உங்கள் மீது கடமையாக்கப்பட்டுவிடுமோ எனப் பயந்ததால்தான் நான் உங்களிடம் வரவில்லை” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா(ரலி), நூல்: புகாரி-1129, முஸ்லிம்-761)

தராவீஹ் தொழுகை மற்றும் அதனுடன் சேர்த்து தொழும் வித்கு தொழுகையில் நமது முன்னோர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டுள்ளனர். ரக்அத்துகளின் எண்ணிக்கையில் 49, 39, 29, 13, 11 என பலவிதமான கருத்துக்கள் உள்ளன. இவற்றில் 11 ரக்அதும் 13 ரக்அதும் மட்டுமே ஆதாரப்பூர்வமானவை. ஏனெனில் இதுபற்றி பின்வரும் ஸஹீஹான ஹதீஸ் வந்துள்ளது.

عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رَمَضَانَ فَقَالَتْ مَا كَانَ يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً (خ/ ١١٤٧، م/ ٧٣٨)

ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் ‘ரமழானில் நபி (ஸல்) அவர்களின் தொழுகை எப்படி இருந்தது?’ எனக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “ரமழானிலும் சரி, ரமழான் அல்லாத காலங்களிலும் சரி நபி (ஸல்) அவர்கள், 11 ரக்அத்துக்கு மேல் தொழுகதில்லை” எனக் கூறினார்கள். (புகாரி-1147, முஸ்லிம்-738)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ ﷺ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً يَعْنِي بِاللَّيْلِ (خ/ ١١٣٨)

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்களின் இரவுத் தொழுகை 13 ரக்அத்தாக இருந்தது என இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (புகாரி-1138)

عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ أَنَّهُ قَالَ قَالَ أَمْرٌ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَبِي بَنٍ كَعْبٍ وَتَمِيمًا الدَّارِيَّ أَنَّ يَقُومًا لِلنَّاسِ بِإِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً (موطأ/ ٢٥٣)

உமர் (ரலி) அவர்கள், உபய்யிப்னு கஃபு (ரலி), தமீமுத்தாரி (ரலி) ஆகிய இருவரையும் ரமழான் இரவுகளில் மக்களுக்கு 11 ரக்அத் தொழுகை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டார்கள். (முஅத்தா)

நமது முன்னோர்களான நல்லோர்கள் தராவீஹ் தொழு கையை நன்கு நீட்டித் தொழுதுள்ளனர். அவ்வாறே நாமும் தொழு வேண்டும்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

பெண்கள் பள்ளிக்கு வருவதும்

ஸைலதுல் கத்ரீன் சீநுப்பும்

தராவீஹ் தொழுகையின் நன்மையை அடைந்து கொள்வ தற்காக அத்தொழுகைக்கு முந்தியே வருவது அவசியமாகும். மேலும் இரவெல்லாம் நின்று வணங்கிய நன்மையை அடைந்து கொள்வதற்காக தராவீஹையும் வீதிரையும் இமாமுடன் சேர்ந்து இறுதிவரை தொழுவது அவசியமாகும். பெண்களும் தராவீஹிற்கும் மற்றய தெழுக்கைகளுக்கும் பள்ளிக்கு வருவது கூடும். எனினும் அவர்களால் குழப்பம் ஏற்படுமென்ற அச்சம் இல்லாதிருக்க வேண்டும். குழப்பம் ஏற்படுமென்றிருக்குமானால் அவர்கள் பள்ளிக்கு வரக் கூடாது.

عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ

(خ/ ٩٠٠، م/ ٤٤٢)

‘அல்லாஹ்வின் அடிமைகளான பெண்கள் பள்ளிகளுக்கு வருவதைத் தடுக்காதீர்கள்’ என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி-900, முஸ்லிம்-442)

மேலும் பெண்கள் பள்ளிக்கு வருவது நமது முன்னோர் களான ஸஹாபாக்கள் மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றிய

தாய்பிண்களின் செயல்களிலுள்ளதாகும். எனினும் அவர்கள் மார்க்க முறைப்படி தங்களை முடி மறைத்து, வாசனைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தாமலும், அலங்காரங்களை வெளிப்படுத்தாமலும் வருவது அவசியமாகும்.

[النور: 31] ((وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ...))

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அவர்கள் தமது அலங்காரத்தில் வெளியே தெரிபவை தவிர மற்றவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டாம்.” (24:31)

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (1) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ (2) لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (3) تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ (4) سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ (5) ﴾ [القدر]

“நிச்சயமாக நாம் இதனை (குர்ஆனை) மகத்துவமிக்க இரவில் அருளினோம். மகத்துவமிக்க இரவு என்றால் என்ன வென உமக்கு எப்படித் தெரியும்? முகத்துவமிக்க இரவு ஆயிரம் மாதங்களை விடச் சிறந்தது. வானவர்களும் ருஹ்மம் (ஜிப்ரீலும்) அதில் தமது இறைவனின் கட்டளைப்படி ஒவ்வொரு காரியத்துடனும் இறங்குகின்றனர். ஸலாம்! இது வைகறை வரை இருக்கும்.”(அத்: 97)

عن أبي هريرة عن النبي ﷺ قال من قام ليلة القدر إيمانًا واحتسابًا غُفِرَ لَهُ مَا

تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ (خ/ 1901، م/ 760)

“யார் லைலத்துல் கத்ரின் இரவில் நின்று வணங்குகிறாரோ அவரது முன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன.”

என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா (ரலி), நூல்: புகாரி (1901), முஸ்லிம் (760)

லைலத்துல் கத்ர் என்னும் மகத்துவமிக் இரவு ரமழானின் பிந்திய பத்து இரவுகளில் இருக்கிறது.

عن عائشة أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَيْتِ مِنَ الْعَشْرِ -

الأَوْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ (خ/ ٢٠١٧)

“லைலத்துல் கத்ரை ரமழானின் கடைசி பத்து நாட்களின் ஒற்றைப்படை இரவுகளில் தேடிக்கொள்ளுங்கள்” என்பது நபிமொழி (புகாரி-2017)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ شَدَّ مِئْزَرَهُ وَأَحْيَا لَيْلَهُ وَأَيْظَ

أَهْلَهُ (خ/ ٢٠٢٤، م/ ١١٧٤)

“ரமழானின் பிந்திய பத்து இரவுகள் வந்துவிட்டால் நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது ஆடையை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு இரவில் கண்விழிப்பார்கள். தமது குடும்பத்தினரையும் விழிக்கச் செய்வார்கள்.” அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா (ரலி), புகாரி (2024), முஸ்லிம் (1174)

بَيِّنَاتُ رَمَضَانَ

நியாயத்தை மொழிவதன் சட்டநிலை

கேள்வி: சிலர் தொழுகைக்காக நின்றவுடன் நான் இன்ன தொழுகையை இமாமைப் பின்பற்றி கிப்லாவை முன்னோக்கி அல்லாஹ்வுக்காகத் தொழுகிறேன் என்றோ அல்லது இதன்

கருத்தில் அமைந்த வேறு வாசகங்களைக் கூறி நிய்யத் செய்கின்றனர். இவ்வாறு நிய்யத் செய்யலாமா ?

பதில்: நிய்யத் என்பதன் பொருள் ‘நினைத்தல்’ ஆகும். இது உள்ளத்துடன் மட்டும் தொடர்புடையதாகும். உள்ளங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் அறிகின்றான். நபி(ஸல்) அவர்கள் தொழுகைக்கு நின்றபோது இவ்வாறு செய்ததாக ஆதாரப்பூர்வமான எந்தக் குறிப்பும் கிடையாது. உள்ளத்துடன் மட்டும் தொடர்புடைய நிய்யத்தை சப்தமிட்டோ மெதுவாகவோ மொழிவது பித்தத்தாகும். வரையறுக்கப்பட்ட வணக்க வழிபாடுகளில் கூடுதலாக ஏதேனும் ஒன்றைச் சேர்ப்பது சந்தேகமின்றி பித்தத்துதான்.

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ لِلصَّلَاةِ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى تَكُونَا

حَذْوِ مَنْكِبَيْهِ ثُمَّ كَبَّرَ (م/ 390)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَسْتَفْتِحُ الصَّلَاةَ بِالتَّكْبِيرِ (م/ 498)

1. “நபி(ஸல்)அவர்கள் தொழுகைக்காக நின்றதும் தமது இரு கைகளை தோள் புஜங்களுக்கு நேராக உயர்த்தி ‘அல்லாஹ் அக்பர்’ என்று தக்பீர் கூறுவார்கள்.” என இப்னு உமர் (ரலி) அறிவிக்கும் செய்தி முஸ்லிமில் பதிவாகி உள்ளது.

“நபி(ஸல்)அவர்கள் தக்பீர் சொல்லித்தான் தொழுகையை ஆரம்பிப்பார்கள்” என ஆயிஷா (ரலி) அறிவிக்கும் செய்தியும் முஸ்லிமில் உள்ளது.

((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَاسْبِغْ أَوْضُوءًا ثُمَّ اسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ فَكَبِّرْ ثُمَّ اقْرَأْ مَا

تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ)) (م/ 397)

2. முறையின்றி தொழுத ஒரு தோழருக்கு தொழுகையின் சரியான முறையை நபி(ஸல்)அவர்கள் கற்றுக் கொடுக்கும் போது “தொழுகைக்கு நீ தயாரானதும் பூரணமாக உனூச் செய். பின்னர் கிப்லாவை முன்னோக்கி தக்பீர் கூறு. பிறகு திருக்குர்ஆனில் உனக்கு இலகுவானதை ஓது” எனக் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரரைரா (ரலி), (முஸ்லிம்397)

எனவே நபி(ஸல்)அவர்கள் காட்டித்தராததை வணக்க வழிபாடுகளில் சேர்ப்போருக்கு பின்வரும் எச்சரிக்கையையும் அறிவிக்கின்றோம்.

﴿ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ [النور: 63]

“அவருடைய கட்டளைக்கு மாறுசெய்வோர் தமக்குத் துன்பம் ஏற்படுவதையோ துன்புறுத்தும் வேதனை ஏற்படுவதையோ அஞ்சிக் கொள்ளட்டும்.” (24:63) அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்!

﴿مِنْهَا﴾

புகை பிடித்தல்

புகை பிடிப்பது ஹராமாகும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ﴾ [البقرة: 190]

﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ﴾ [النساء: 29]

“உங்கள் கைகளால் நாசத்தைத் தேடிக்கொள்ளாதீர்கள்.” (2:195) “உங்களையே கொன்றுவிடாதீர்கள்.” (4:29)

புகை பிடித்தல் மனிதனுக்கு மரணத்தை ஏற்படுத்தும் பற்று நோய் போன்ற கொடிய வியாதிகளுக்குக் காரணமாக உள்ளதென மருத்துவம் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. மேலும் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ [الأعراف: ٣١]

“உண்ணுங்கள், பருகுங்கள், வீண் விரயம் செய்யாதீர்கள். நிச்சயமாக வீண் விரயம் செய்வோரை அவன் விரும்பமாட்டான்.” (7:31)

இந்த வசனத்தின் மூலம் அனுமதிக்கப்பட்ட காரியங்களிலேயே வீண்விரயம் செய்வதை அல்லாஹ் தடுத்துள்ளான் என்பதால் பயனற்ற புகைத்தலுக்கு செலவு செய்வது ஹராம் என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும் நபி(ஸல்) அவர்கள் செல்வத்தைப் பாழாக்குவதை தடுத்துள்ளனர். புகை பிடித்தலுக்கு செலவு செய்வது எவ்வித சந்தேகமுமன்றி செல்வத்தைப் பாழாக்கும் காரியமாகும். புகைக்கும் பொருட்களான புகையிலை, பீடி, சீகரெட், சுருட்டு போன்றவற்றை வியாபாரம் செய்வதும் அதற்காக இடங்கள் வாடகைக்கு கொடுப்பதும் ஹராமாகும்.

﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ [المائدة: ٢]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “பாவத்திலும் வரம்பு மீறுதலிலும் ஒருவருக்கொருவர் உதவிக் கொள்ளாதீர்கள்.” (5:2)

புகைக்கும் பொருட்களை விற்பதும் அதற்காக இடங்கள் வாடகைக்கு விடுவதும் பாவமான காரியத்திற்குத் துணை போவதாகும். இதை இவ்வசனத்தின் மூலம் அல்லாஹ் ஹராமாக்கியுள்ளான். இன்னும் அநேக ஆதாரங்கள் உள்ளன. புத்திசாலிக்கு இந்த இறைவசனங்களும் நபிமொழிகளும் போதுமானதாகும். புகைப்பதை அறிவு ரீதியான ஆதாரங்களும் தடை செய்கின்றன.

புகை பிடிக்கும் பழக்கமுள்ளவன் அதை விட்டுவிட்டால் சிந்தனை தடுமாறுவதை உணர்கிறான். இப்பழக்க முடையவன் நோன்பு நோற்பதற்குக்கூட இயலாதவனாக ஆகிவிடுகிறான். எனவே அல்லாஹ் மற்றும் அவனது தூதருக்கு வழிப்படுவதற்கும் பிறருக்கு இடையூறாகவும் இருக்கின்ற இப்பழக்கத்தை விட்டுவிட வேண்டுகிறோம்.

بُيُوتُ الذَّمِّ

தாடியின் சட்டம்

கேள்வி: தாடியை மழிக்கவோ குறைக்கவோ செய்யலாமா?

பதில்: தாடியைச் மழிப்பது ஹராம். ஏனெனில் இது நெருப்பு வணங்கிகள் மற்றும் இணைவைப்போருக்கு ஒப்பாவதாகும்.

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ (د/ ٤٠٣١)

“பிற சமுதாயத்தவர்களுக்கு ஒப்பாக நடக்கின்றவர் அச்சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவரே” என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (அபூதாவூத்-4031)

மேலும் இது அல்லாஹ் படைத்துள்ள இயற்கையான தோற்றத்தை மாற்றுவதும், ஷைத்தானின் ஏவல்களில் உள்ளதும் ஆகும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ فَطَرَهُ اللَّهُ التِّي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ﴾ [الرُّوم: 30]

“இது அல்லாஹ்வின் இயற்கையான மார்க்கம். இதன் மீதே மனிதர்களை அல்லாஹ் அமைத்துள்ளான். அல்லாஹ்வின் படைப்பில் எந்த மாற்றதலும் இல்லை.” (30:30) ஷைத்தான் கூறியதை அல்லாஹ் கூறிக்காட்டுகிறான்:

﴿ وَلَا مَرَمَرٌ لَهُمْ فليَعْرِزْنَ خَلَقَ اللَّهُ ﴾ . [النساء: 119]

“(மீண்டும்) அவர்களுக்கு நான் கட்டளையிடுவேன். அல்லாஹ் வடிவமைத்ததை அவர்கள் மாற்றுவார்கள்.” (4:119)

தாடியை பூரணமாக வைப்பது இயற்கையான சுன்னத்களில் உள்ளதாகும். தாடியை மழிப்பது நபிமார்கள் ரசூல்மார்கள் மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றிய நல்லடியார்கள் அனைவரின் நடைமுறைக்கும் மாற்றம் செய்வதாகும். நபி(ஸல்) அவர்களின் தாடி அகலமாகவும் அடர்த்தியாகவும் இருந்தது. மேலும் அல்லாஹ் திருக்குர்ஆனில் ஹூநூன் (அலை) அவர்கள் தமது சகோதரரான முஸா (அலை) அவர்களிடம் [ط: 94] ﴿ قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ﴾

“என் தாயின் மகனே! எனது தாடியையும் எனது தலையையும் பிடிக்காதீர்.” (20:94) எனக் கூறியதாக அறிவிக்கின்றான்.

தாடியைக் கத்தரித்துக் குறைப்பதும் நபிவழிக்கு மாறு செய்வதாகும். ((وَفَرَّوْا اللَّحْيَ)) (خ/ 5892)

நபி(ஸல்) கூறினார்கள்: “நீங்கள் தாடியை (குறைக்காமல்) முழுமையாக விட்டு விடுங்கள்.” (புகாரி-5862) யார் நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு மாறு செய்கிறாரோ அவர் அல்லாஹ்வுக்கே மாறு செய்தவராகிவிடுகிறார். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: 36]

“அல்லாஹ்வுக்கும் அவன் தூதருக்கும் மாறு செய்பவர் தெளிவாக வழிகெட்டுவிட்டார்.” (33:36)

பிறந்த நாளின் விழா

பிறந்த நாளின் விழா

நபி(ஸல்) அவர்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ பிறந்த நாள் கொண்டாடக் கூடாது. ஏனெனில் இது மார்க்கத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டதாகும். நபி(ஸல்) அவர்களும் நேர்வழி பெற்ற கலீபாக்களும் இன்னும் இவர்களைப் பின்பற்றிய சிறந்த சமுதாயத்தவர்களான முன்னோர்களும், இமாம்களும் கூட இதைச் செய்யவில்லை. இவர்கள் தான் நபி(ஸல்) அவர்களின் நடைமுறையை நன்கு தெரிந்தவர்கள்.

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ

(خ/ 2697, م/ 1718)

“நமது இந்த மார்க்கத்தில் இல்லாத ஒன்றை ஒருவர் உருவாக்கினால் அது நிராகரிக்கப்படும்.” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: (புகாரி-2697, முஸ்லிம்-1718)

((...فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الْمُهَدِّينَ الرَّاشِدِينَ تَمَسَّكُوا بِهَا وَعُضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ)) (د/٦٠٧)

“...எனக்குப் பின் வாழ்பவர் அதிகமான கருத்து வேறு பாடுகளைக் காண்பர். அப்போது நீங்கள் எனது சுன்னத்தையும் நேர்வழி பெற்ற கலீபாக்களின் சுன்னத்தையும் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். அதைக் கடவாய்ப் பற்களால் கவ்விப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். மார்க்கத்தில் புதிதாகத் தோற்றுவிப்பதை விட்டும் உங்களை நான் எச்சரிக்கிறேன். நிச்சயமாக புதிதாக உருவாக்கப்பட்டவை அனைத்தும் பித்அத்துகளே. பித்அத்துகள் அனைத்தும் வழிகேடாகும்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (அபூதாவுது-4607)

((وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عَيْدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ)) (د/٢٠٤٢)
((لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسْجِدًا)) (خ/١٣٣٠، م/٥٢٩)

நபி(ஸல்) அவர்கள் மேலும் கூறியதாவது: “எனது மண்ணறையை விழாக் கொண்டாடும் இடமாக ஆக்கிவிடாதீர்கள். என்மீது ஸலவாத்துக் கூறுங்கள். நீங்கள் எங்கிருந்தாலும்

நீங்கள் கூறும் ஸலாவாத்து என்னை வந்தடைகிறது.”
அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா (ரலி), நூல்: அபூதாவுத் (2042)

“யூதர்களையும் கிறிஸ்தவர்களையும் அல்லாஹ் நாசமாக்குவானாக! அவர்கள் தங்கள் நபிமார்களின் அடக்கல் தலங்களை வணக்கஸ்தலங்களாக ஆக்கி விட்டனர்.”
அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா (ரலி), நூல்: புகாரி (1330), முஸ்லிம் (529)

((أَنْ لَا تَدْعَ تَمًّا لِأِلَّا طَمَسْتَهُ وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا لِأِلَّا سَوَّيْتَهُ)) (م/ 479)

நபி(ஸல்)அவர்கள் அலீ(ரலி)அவர்களுக்குக் கூறினார்கள்: “அலீயே! எந்த உருவச்சிலையையும் (மற்றொரு அறிவிப்பின் படி எந்த உருவப்படத்தையும்) அழிக்காமல் விட்டுவிடாதே. தரை மட்டத்திற்கு மேல் உயர்த்தப்பட்ட எந்த கப்பரையும் தரைமட்டமாக்காமல் விட்டுவிடாதே.” (முஸ்லிம்-969)

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر: 7]

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “இத்தூதர் உங்களுக்கு எதைக் கொடுத்தாரோ அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எதை விட்டும் உங்களைத் தடுத்தாரோ அதிலிருந்து விலகிக் கொள்ளுங்கள்.” (59:7)

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

[النور: 63]

“அவருடைய கட்டளைக்கு மாறுசெய்வோர் தமக்குத் துன்பம் ஏற்படுவதையோ துன்புறுத்தும் வேதனை ஏற்படுவதையோ அஞ்சிக் கொள்ளட்டும்.” (24:63)